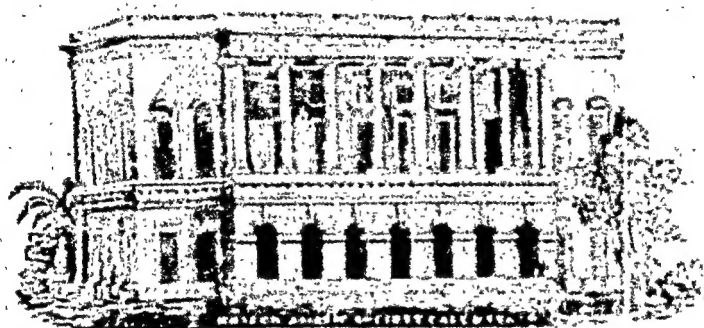

BIBLIOTHECA INDICA;
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 105.

THE
BADSHAH NAMA,

BY

ABD AL-HAMID LAHAURI

EDITED BY

Mawlawis Kabir Al-Din Ahmad and Abd Al-Rah

UNDER THE SUPERINTENDENCE OF
MAJOR W. N. LEES, LL.D.

FASCICULUS III.

CALCUTTA:

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.

1866.

هزار و پنجاهم جان نثار خان باضافه پانصدی ذات به منصب و
و پانصدی هزار و دویست سوار - و مرحمت خان از اصل و
به منصب هزار و هشتصد سوار مفتخر گردید .
سایه ماه صفر خان از اصل و اضافه به منصب دو هزار و پانصد
هزار و پانصد سوار بلند پایگی یافت .

تذکارش مبارک حش قمری وزن

روز جمعه هفتم ربیع الثانی سنه هزار و سی و نه هلالی ماه
دوم آذر ماه جشن وزن قمری انتهای سال سی و نهم و ابتدای
چهارم از سفین زندگانی جاودانی ترتیب یافت - صلاهی کام
اکتاف جهانرا در گرفت - و صدای کوس شادمانی بلند
شد - بدستور هر ساله آن گران بار صورت و معنی بطلا و دیه
که نکاشته شد سفیده آمد - و پله ترازو هم سنگ - وزن
گردید - خورشید اوج جاه و جلال با ابهت سلیمانی و
صاحب قرانی بر سر بر کامرانی فاشته جشنگاه را نمودار
آسمان ساخت - و بعطای تشریفات گرانیمای قامت افتد
امرای والا مقدار و نویدینان بلند اعتبار بر آراست - خان زمان که
خواجۀ ابو الحسن بتعاقب پیرا شتافته بود معاودت نموده بتجدید
آستان فلک نشان سعادت اندوخت - و بجایگز خود که در سرکا
سنبهل دارد دستوری یافت - اسد خان معموری بخدمت فوجدار
لکھی جنگل و باضافه پانصدی ذات به منصب دو هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار سر بر افراخت - رات رای دکنی حسب

توفیق رفیق سازد - و در باب احقاق - حقوق - و ایفای عهود - و
 عفو زلات - و ترک تعصبات - و تکذیر خیرات - و توفیر مبرات - و
 تفقد حال ضعیفا - و رفع احتیاج فقرا - و اعزاز علما - و اکرام صلحا -
 که لشکر دعا و حاضران شریعت غرا اند تائید نماید - و بهر که کامل
 از سلطنت و حظ وافر از دولت بخشیده بمودای کریمه (و اما
 مایذفع الناس فیما یمکن فی الارض) بطول عمر رساند و بوسیله سلطنت
 این جهان فانی بدولت آنجهان باقی فایز گرداند - چون اعلی حضرت
 جنت بارگاه - رضوان دستگاه - فردوس منزلت - عرش مرتبت -
 حضرت عرش آشیانی انار الله بزخانه - بهشت آرامگاه را بمنزله
 فرزند و حضرت علین مرتبت جنت مکلفی بجای برادر میدانستند -
 و این نیازمند درگاه آلاء عم بزرگوار می خواند - بمقتضای این
 نسبتها آن نور حدیقه دودمان صفوی - نور حدیقه خاندان مصطفوی
 و مرتضوی - را بمنزله فرزند گرامی پیوند دانسته مراتب دوستی
 که در خاطر دوستی گزین مرکوز بود که در ایام سلطنت و خلافت
 نسبت بان عم عالیقدر از قوت بفعل آید - انشاء الله تعالی نسبت
 بان فرزند کامگار نامدار بوقوع خواهد آمد - از اینجا که اخلاص شعار
 مستحسن خدمت بحری بیگ را عم غفران مآل از روی استعجال
 بجهت استخبار اوضاع و استعلام احوال فرستاده بودند - اورا بزودی
 رخصت نمودیم - و ما نیز سید صحیح الذنب - صمیم پسندیده
 حسب - میر برگه را که از بدن های روشناس این درگاه والاست
 بمسجد استعجال از برای استفسار احوال خیر مال آن صفوه
 دودمان صفوی بوقت از روانه آنصوب فرمودیم - تا مراسم تهنیت

خوابین زمان از تصور آن در بحر تأمل مستغرق - و ملاطین
دوران از رشك در دریای تحسیر مستهلک گردند - پس از آنکه اطمینان
حضرت - علین مرتبت - حضرت جنت مکنی بقضای الهی
یتسخیر دار الملک بقا نهضت فرمودند - و نوبت خلافت کبری -
و ملاطنت عظمی - باین نیازمند درگاه اله رسید - و خاز خاشاکی
که از ت موج امواج حوادث بر روی این بحر خلافت قاهره گرد گردیده
بود - بشعله تیغ آتشبار سوخت - و عرصه مرز و بوم هندوستان بهشت
نشان از لوٹ وجود ناپاک مخالفان بآب شمشیر خون فشان پاک
گشت - و تمام ملک موروثی که قبل ازین چندین پادشاه عظیم
الشان داشته اند - و ساحل روی زمین قریب سه ربع ربع مسکون
انگاشته اند - بتصرف اولیای دولت قاهره درآمد - اراده بدان
شد که مراتب دوستی که مرکوز خاطر مهر ناظر است از قوت بفعل
آید - و یکی از معتمدان آگاه - و منتسبان درگاه آسمانجاء - برسم
مفارت و طریق رسالت بخدمت آن عم بهشت منزلت فرستاده شود
ناگاه خبر واقعه هائله و حادثه نازله رحلت آن شاه جنت بارگاه از
دار فنا بعالم بقا رسید - و جراحات کلفت و الم قصه پر غصه
اعلی حضرت جنت مکنی را تازه ساخت - بوصول مرده
جلوس میمنت مانوس آن عالی تبار گردون ابتدار - بر سریر
سلطنت آن عم بزرگوار - و استقرار آن شاه جمجاء بر مقر
دولت آن غفران پناه - کلفت بهجت و الم براحت مبدل
گشت - رجای واثق و امید صادق از کرم کریم علی الاطلاق چنان
است که در وادی عدالت و انصاف و دوری از جور و اعتصاب

مصطفوی - نور حدیقه مرتضوی - ویر دوستان آن دوستان رفیع
 مکان مبارک گرداناد - بحق الحق و اهل - چون از قدیم الایام
 الی آلان بمقتضای تعارف ازلی که مستبغ روابط لم یزلیست -
 چنانچه ماثوره (الارواح جنود مجتده فما تعارف منها ایدلف وما
 تناکر منها اختلف) شاهد این دعوی و ناطق باین معنی است :-
 میان خواتین این دردمان خلافت نشان - و سلاطین آن خاندان عظیم
 الشان - پیوسته رابطه مودت مستحکم - و همواره علاقه محبت
 محکم بود - و بمودای الحب یتوارث این عطیه کبری از ملاف
 بخلف و این موهبت عظمی از سابق بالحق بارش رسیده - لهذا
 میانه اعلی حضرت رضوان حشمت - حضرت جنت مکانی انار الله
 برهانه - و شاه جم جانه غفران دستگاه - سمنی عم حبیب الله رابطه
 دوستی بخدا برادر می منتهی شده بود - و میان این نیازمند درگاه الهی
 و آن شاه خلد آرامگاه در ایام خجسته فرجام پادشاهزادگی نسبت
 محبت بمرتبه انجامیده که آن جنت بارگاه را بمنزله عم بزرگوار خود
 میدانست - و آثار محبتی و علامات مودتی که رشک علاقه ابوت
 و بذوت تواند شد از طرفین مشاهده میان میگشت - و یوما فیوما
 این معنی در تزیید - و آنا فآنا این نسبت در تضاعف بود - بحدیکه
 از نسبتهای سابقین بسیار - و از روابط سالفین بیشمار - زیاده
 گردید - و پیوسته در خاطر دوستی گزین مهر اگین این معنی مرکوز
 بود - که هرگاه و اهب العطا یا این نیازمند بخود را باین درجه علیا
 و مرتبه قصوی فایز گرداند - با آن رضوان دستگاه غفران پناه حقیقه
 از تعلیق دوستی نامرعی نگذاشته - انچنان محبت ورزیده آید که

نقل نامه که از منشاءات علامی افضل خان است درین نگارین
مسیحیه مرقوم گردید *

نامه حضرت صاحب قران ثانی

بشاه صفی والی ایران

حمدی که معبود حقیقی را سز جز زبان حال آفر بیان
نمیتواند نمود - و زبان قال بغیر از عجز و تصور راهی دیگر درین
وادی نمیتواند پیدمود - پس درود نا معدود بر قایل (لا اخصی
ثناء علیک انبت کما انذیت طی نفسک) باد - که حمد آن ذات
مقدس را (تعالی شأنه بما یقولون) باعتراف بعجز و تصور بجای
آورده - و سرگردانان این وادی را بشاه راه مستقیم آن مقصد
اقصی رهنمائی فرموده - و بر آل ان هرور که وجود فیض الجود
ایشان حمد یزدانست - و بر اصحاب آن فیض گسترده بساط
فیض دین مبین بیاری آن یاران بر بسیط زمین گسترده گشته -
لله الشکر که بعد از غروب آفتاب عمر و دولت - و انقضای ایام
حیات و سلطنت عم خلک آرامگاه (جعل الجنة مثواه) مثل آن
کوکب عالم افروزی از افق دولت طالع و لامع گشته - و همانند آن
سزاوار تاج و تختی بر سریر سلطنت دودمان صفوی نشسته -
و همجو ان تازه نهال برومند اقبال گلشن شوکت را تازه جاخته - و
نظر آن ماهی اوج جلال بر عرصه ایران پرتوانداخته - امید از
کرم و اهب بی منت - و بخشندگی بی ضمت - آنست - که این
خلوس میمنت لزوم را بران صغوه دودمان صفوی - یغمره شجره

هزار بمصب هزار و پانصدی شصده هزار نوزده یشت *

شب دوازدهم ربیع الاول دوازده هزار روپیه بدستور مقرر
بمستحقین مزیات شد - چون بر پیشگاه خواطر خورشید مائر
پادشاه جمیاه برتو انگند که بحری بیگ را که پیش ترین آمدن
او برسم حیایت و دریافتن شرف ملازمت بتفصیل نگارش یافته
رخصت فرمایند - و یکی از بندگان معتمد را بتعزیت شاه غفران
پناه شاه عباس و تهنیت جلوس شاه صفی بایران بفرستند
دوازدهم مطابق هفتم آبان مله ملاله السادات میربرکه را بعزایت
خلعت و خنجر و ماله قیل و پنجاه هزار روپیه بصیغه مند خرج
سر بلند گردانیده برسم سفارت رخصت دادند - تابه تعزیت و تهنیت
به پردازد - و عیال الوقت خنجر مرصع و شمشیر مرصع گران بها
با مقارضة محبت آمیز مصحوب میرپناه صفی فرستادند - و
فرمودند - که پس از ابلاغ نامه از جانب اقدس مذکور سازد - که
چون حضرت عرش آشیانی شاه غفران پناه شاه عباس را فرزند
میشوایند - و حضرت جنت مکانی برادر - برعایت این نسبتها
در گرامی مغاوضه از آن مسکن آزادی سلطنت بفرزند تعبیر نموده
آمد - و نیز برگذارد - که اعلیٰ حضرت پس از شنفتن خبر جلوس
پنده را بسرعت فرستاده اند - متعاقب انجپی بتدست میرسد -
و حکم شد که بعد از تقدیم خدمت و اطلاع بر حقایق آن ملک
پزودی رخصت حاصل نموده عازم آستان دولت شود - و بحری
بیگ بعزایت خلعت و خنجر مرصع و ماله قیل و عزت و افتخار
بر آفرانده همراه میر مرخص گشت *

اسودگی اسپان که راه دراز نور دیده بودند توقف نمودند - و چون کشتیها فراهم آمدند فرمایان آن شاه در بهر قماش لشکر را از آب گذرانیده با عاقب آن راه نورده قلمی کمر عزیمت بستند - و پیرای کمی گرامی توقف انواع قاهره وقت پیر بر گذار آب قنوجت دانسته بسرعت هر چه قدامت خود را بچنگال چپهار سنگه بدارند انداخت *

قدمه داستان آن نگویدد اثار در مسلسل گذارش خواهد یافت - چون حقیقت فرار آن نابکار از عرایض ایقان بمسامع علیه رسید - فرمان شد که سید مظفر خان که مصدر خدمت نمایان گشته بود - و جمعی از برادران او بکار وای نعمت خود آمده بودند - و راجه پتهلداس و خواصشان و پرتی راج و غیر ایقان که زخمها برداشته اند بدرگاه معلی سعادت نمایند - و چون به بارگاه اقبال رسیدند شرف اندوز میزبست گشتند از عنایت بادشاهانه که همواره دربار بندگان وفا خوی و غنا جوی مبذول است - سید مظفر خانرا بخلعت و خنجر و مرموع و باضافه هزار سوار بمنصب چار هزار سوار و اسپ از طویل خاصه بازین مطلق و فیل از حلقه خاصه - و راجه پتهلداس را بخلعت و جمدهر مرموع و دهوپ مرموع و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و دوهزار سوار بمنایت نقاره و اسپ بازین نقره و فیل - و خواص خان را بخلعت و کپڑه مرموع و باضافه پانصدی سوار بمنصب دوهزار و پانصدی دوهزار سوار و بمرحمت اسپ و فیل - و پرتی راج را بخلعت و باضافه پانصدی ذات و دویست سوار بمنصب دوهزاری هشتصد سوار و به عطای اسپ و فیل کامیاب گردانیدند *

بیست و هفتم شاه بیگ خان باضافه پانصدی ذات و دویست

جانباز پای ثبات از دست داده فرار نمود - و بر روی روزگار خود
 در خسران و خذلان باز گشود - و آبروی حمیت بر خاک بی ناموسی
 ریخته - و غبار عار بر فرق روزگار خود بلخته - با دو پسر و چندی
 دیگر از آب چنبل با وجود طغیان آب با سیمه سری گذشت - و سایر
 همراهان آن مردود مجروح و غیر مجروح بصد جان کندن و دست
 و پا زدن از آتش و غا و آب دریا خلاص یافته - و اسبان و اسباب
 بدست مجاهدان اقبال گذاشته - برخی بالا روی آب و لختی پایان
 رویه بغراوان پریشانی و سرگردانی بدر رفتند - و آن مغلوب هراس
 روز محنت را که روز بازار جوهر حمیت و خماست مردان ناموس
 پرست است (یوم یغیر المرء من اخیه و امه و ابیه و صاحبته و بنیه)
 پنداشته همگی نسا و اطفال و سزای و جوار و دیگر منتسبان را
 در بلا گذاشت - و بمضمون این بیت :

نیم جانی بدر آورده ام از وادی سرگ

ایندقد زبون سفر دور ره آورد بس است

نال را خوشداشت - بعضی ازان بشمشیر غیرت جاهلانۀ اناغده مقتول
 گشتند - و اکثری بدست غزبان اسلام ماسور - و در اثنای آنکه هید
 مظفر خان برای برداشتن شهیدان و باز جستن مجروحان توقف
 داشت - نخست فدائیخان و ایزای و معتمد خان - بعد ازان بخان
 زمان و راجه جیسنگه باورسیدند - و باتفاق بدعاقتب پیرای بدعاقتب
 روانه شدند - و چون بکنار آب رسیده دریافتند که بنی کشتی از آب
 نمیتوان گذشت - بجمع هفاین مشغول گشتند - و یک پهر روزمانده
 خواجه ابو الحسن نیز رسید - بمصلحت یکدیگر شب همانجا بجهت

جان روئین تن را در حیدرت انداخت و - و روان قارن صف شکن
 را در غیدرت نموده - بنزخم قیمری که به شقیقه اش رشید از پا دو آمد
 و جان فانی را در کار خدیو زمان و خداوند دوران در باخته نیک
 نامی جابدانی اندوخت - و راجه پتهلداس و پرتیبراج را تهور و
 گرد هرداس برادر راجه پتهلداس و دیگر برادران او چنانچه شیوه
 راجپوتان است پیاده شده به بیکار ایستادند - و بیازبی جالوت و
 یزدی همت غنیم خود را بر خاک هاگ انداختند - و خود نیز
 زخمها برداشتند - از خواصشان نیز تردی بروی کار آمد -
 مرحومب خان بخشی احدیان هم دست و پائی زد - و به تیر
 مقاهیر زخمی گردید - و سید مظفر خان بتلاشهای مردانه جوهر
 اخلاص و مردانگی بروی روز انگنده غنیم را شکست داد و محمد
 شفیع نبیره او با نوزده تن از سادات بدرجه شهادت رسید - و پنجاه
 کس دیگر از همراهانش مجروح گشتند و دو برادر راجه پتهلداس و
 فریب صد مغول و راجپوت از وفاداری بعد از کشتن و کوشش
 بسیار جان در کار خداوند کار در باختند - و حسین و عظمت دو پسر
 رشید پیرای مرید و شمس داسدش با دو برادرکان محمد و محمود
 که این هر سه از بندگان درگاه والا بودند و با پیرا همیشه همراه
 از نواب عالم خان لودی که از کهنه سپاهیان افغانه بود و باراجی
 ملی خان در جنگ سهیل کشته شد - و شصت کس دیگر از عمده
 موکران آن بی راه رو بقتل رسیدند - و در مضممار کارزار پرتیبراج پیاده
 و پیرا سواره با هم چپقلشهای مردانه نموده از دست یکدیگر زخم
 برچهنه برداشتند - انجام کار پیرای بی رای بنزخم قیمری از بهادران

شتافته هرجا یابند سزای کردار آن نابکار در کنار روزگارش نهند -
 از انجمله چندی از شیران پیشه و غا - و دلیران معرکه هیجا - مبدل
 مید مظفر خان و راجه بتهلداس و خدمت خان و پرتیراج را تهور
 یازده گهروی از شب گذشته برسبیل تعجیل بتعاقب آن ره نوردان
 ادبار شتافتند - و کثرت افغانه و قلت خود بنظر در نیاورده بعد از
 شش گهروی روز در حوالی دهول پور مانند باد وزان و برق تابان بآن
 گروه سرگ پیوه رسیدند - متذیل چون آب چنبل در پیش و آتش تیغ
 در پس دیده راه گریز مسدود یافتند - کام و ناکام در پناه شکستگی
 های ساحل دریا - و تنگناهایی ان سرزمین دشوار پیما - دل بر
 سرگ نهادند - و ابواب بلا بر روی خود کشاده بان مجاهدان ناموس
 جو - نبرد خو - که خانه زین را کاشانه گامرانی دانند - و صدای
 طبل جنگ را آواز کوس بیوگانی - گرم پیکار گشتند * نظم *
 چنان گرم گردید کار نبرد * که شمشیر شد آب در دست مرد
 چنان شد بلند آتش کارزار * که دودش فلک بود و اختر شرار
 اگرچه از بیم فنادل بر غرق دریا نهاده به نبرد پرداختند - اما زمان
 هلاک نزدیک رسیده بود - و روز زندگی بر گردیده - خرمن حیات
 بسیاری از ستاره سوختگان باتش تیغ خاکستر گشت - و اکثر سران
 لشکر منصور - خصوصاً پیش دستان هنگامه کارزار که اسامی شان
 نگارش یافت بذات خویش معرکه آرامی تیزدستی و جوهر نمائی
 ناموس پرستی گشتند - از ان جمله خدمت پرست خان که یمن
 خدمت گاری و وفاداری به پاینده امارت رسیده بود - دران و غای جانگزا
 و هیجانی مرد از ما - دست بردی نوردانده - و نیروی گردانده - که

بر گردیده نکبت رسیده گناهی که کیفر آن شرعا و عقلا واجب و لازم
گردد سرنزند از پیشگاه عدالت ما حکم قتل او صادر نخواهد
گشت - بگذارید که سرشوریده را که هوس خانه دیوانی بیخاسته
است - و آشیانه طایر آمال لطایفه - از حکم پادشاهی که
نمودار امر الهی است باز پیچیده فرار نماید - و بدست عصیان
پرست اسباب نکال ابد امانه داشته ابواب زوال سمرقند بر روی روزگار
خود باز کشاید - بعد ازان هرچه خرد درویدن و رای صواب گزین
اقتضا فرماید درباره او بتقدیم خواهد رسید - و چون پس از انقضای
یک پهر از شب مذکور آن سرگردان بادیۀ فاکامی برهنمونی شقاوت
و پیشوائی ضلالت با بهادر برادر زاده خویش که بمنصب هزارگی
چار صد سوار سرفرازی داشته و دیگر خویشان و منسوبان عار فرار
که شیوه زندگی دوستان ناموس دشمن است برخود پهنانیده
رهبرای نمک جرمی و پرده کشای بدنامی گشت - و حقیقت
را یمین الدوله معروف داشت - از پیشگاه غضب خاقانی که انموذج
قهر یزدانی است حکم شد - که در ساعت خواجه ابو الحسن با
خانزمان رسید مظفرخان و راجه جیسنگه و نصیری خان و فدائی خان
وراد مور بهورتیه و راجه پتهلیداس و راجه بهارته پندیده و سردارخان
و ایزای و معتمد خان و صفدر خان و الله و یرن خان و خدمت
پرست خان میر آتش و خواص خان و ظفر خان ولد خواجه ابو
الحسن و ماد جو سنگه هادا و بهیم راتهور و پرتیراج راتهور و راجه
بیر نرایر و پیر خان میانه و احداث مهمند و مرحمت خان بخشی
احدیان و رای هرچند پرهار و جمعی دیگر بتعاقب آن مخدولان

است - و مآتمسات آن عماد السلطنت که متضمن صلاح عباد باشد
همواره بهز اجابت مقرون - مسئول شرف پذیرائی یافت - و فرمان
مرحمت عنوان بخط مبارک بر وفق مدعای او نوشته فرستادند -
و این حرز نجات را تمیمه حیات ساخته مصحوب یمین الدوله
بشرف کورنش و زمین بوس رسید - چون بخت ازو رنجیده بود
و روزگار برگردیده - ضمیر کج گرایش قدر الطاف شاهنشاهی در
نیافت - و باطن نفاق موطنش پایه اعصاب ظل الهی نشناخت -
تا آنکه شب یکشنبه بیست و ششم صفر مطابق بیست و دوم مهر
ماه مردم یمین الدوله که بسبب قرب جوار از احوال آن نگوهیده
مثال آگاه بودند به یمین الدوله که با اکثر سپاه در یاتیش خانه بلوازم
کیدشک قیام داشت رسانیدند - که امشب پیدرای تیره روزگار اراده
فرار دارد - یمین الدوله الله وردیخان را که هم دران شب کیدشک
داشت نزد اعلی حضرت فرستاد - تا مکنون خاطر آن باده پیمای
ادبار معروض داشته التماس نماید که اگر حکم اقدس عز صدور یابد
مردم یاتیش و دیگر بندگان جان نثار که در کرباس فلک اساس
ضعافت حضور می اندوزند بر سر خانه او رفته او را با همراهانش
که بخوش آمد گوئی روز عاقبتش سیاه دارند - و کار عاقبتش تباہ -
رسانیده عبرت مایه سائر بد سگالان کوتاه بین گردانند - شهنشاه حق
آگاه فرمود که بیش ازین بالتماس آن ناتمام بد فرجام امان نامه
خط مقدس عنایت شده و گسیختن رشته عهد که یک سران بدست
بنده است - و سر دیگر بدست آفریننده - از همه کس نگوهیده
افت - و از فرمان زوایان والا شکوه نگوهیده تر - تا ازان بخت

سخن آن کذب اندیش عمرکیش را که فروغی از راستی نداشت باور
 نموده به پدر گفتند - و پیرای بی رای از شنیدن این گفتار شورش
 آثار بهراس و وسواس که اسباب آن در باطن خبیث آلود آماده
 داشت - افتاده - با دو هزار افغان فساد جوئی فتنه خو از خویشان
 و منسوبان درخانه نکبت آشیانه نشست - و بطغیان جهالت و ضلالت
 از سعادت کورنش که سرمایۀ سربلندی و پیرایۀ بخت مندی است
 محرومی گزیده - در آمد شد دربار چون گویم که ابواب دولت
 بر روی روزگار خود بست - چون مرکوز خاطر مهر ناظر جز نوازش
 او نبود حضرت خاقانی از خانه نشینی و حرمان گزینی آن کوتاه بین
 متعجب گشته از یمین الدواہ سبب استفسار نمودند - یمین الدوله
 بعد از تفحص آنچه در یافت بعرض رسانید - از شفقت فطری
 و عطوفت جبلی با چنین تقصیر عظمی اسلام خان را که بندگان
 معتبر رازدار مزاج شناس است نزد او فرستاده به پیامهای غم
 زدا و اندرزهای هوش افزا رهنمای سعادت ابدی گشتند - و سبب
 نشستن بیجا استکشاف فرمودند - آن مغلوب توهمات لاطایل -
 مهلوب تخیلات باطل - استیلائی توهم انحراف مزاج اقدس را داعی
 تقصیرات ظاهر ساخته مسالت نمود - که از سر احم پادشاهانه امیدوارم
 که امان نامه بخط مقدس فرستاده مرا از بیم بی ناموسی و خوف
 بی عرضی برآورند - پس ازان که مدعی او اسلام خان بعرض اقدس
 رسانید - یمین الدوله نانانی او را ذریعۀ ترحم خاقانی ساخته بزبان
 تضرع و ایتهاالتماس انجام مطلب او کرد - از آنجا که محمولات
 و عفو تقصیرات از شرایط خصایل و گرایم شمایل شه نشاه عالم پناه

مکانی فرمان قدر توان بجز نوازش نهط مرقوم گردانیده مصحوب

جان نثار خان از جنایر فرستادن - آن ناپاس بی اساس از بخت

رسیدگی و روزگار شوریدگی از جاده بندگی پابلیرون نهاده بمراسم

استقبال و لوازم اطاعت نپرداخت - و دورنگی و دوروی را که

مکذون ضمیر خطا پذیر او بود بروی روز انداخت - و بجان نثار خان

در برابر شفقت احکام آمیز پاسخ می که مطابق مطالب باشد گذارش

نمود و چون از خرد صواب گزین نصیبه نداشت - سر رشته سازگاری

از دست واهشته جان نثار خان را بی عرضه داشت مشتمل بر اظهار

بندگی و خدمت گذاری و ابراز اخلاص و فرمان برداری رخصت

نمود - جان نثار خان در حینی که موکب جهان نور از جنایر

به احمد اباب رسیده بود بعقبه والا آمده آنچه ازو فرا گرفته بود بعرض

اقدس رسانید - چنانچه در آغاز این نگارین نامه گذارش یافته

و از آنجا که انجام کارش بدنامی بود - و احتتام روزگارش ناکامی -

از حقوقهای نعمت پروردگی و آداب نمک خوردگی این دودمان

والا شان که بوسیله آن از حضيض نوکری و خدمتگری عبد الرحیم

خانخانان باوج سروری و سرداری رسیده بود چشم پوشید - و پیوند

ارادت و عقیدت این حضرت و الا رتبت گسیخته با نظام الملک

در مقام مدارا و ملایمت شد *

* به بین که از که بریده است با که پیوسته *

و محال بالا بگهات دکن را که دران وقت پنجاه و پنج کرور دام جمع

آن بود - تنوای احمد نکر که سپهدار خان اثر پاک گوهری و سعادت وری

بافسون خدیعت و افسانه فریب آن بکار نابکار سرور نیارنده

او بطوفیل خدمت گذاری و فرمان برادریش ساخته و پرداخته شده است باز پوشیده ناسپاسی و حق ناشناسی را که سرمایه پستی و تهی دستی است پذیرایه سر بلندی و دولت مندی داند - و مهلت عصیان و فرصت طغیان را که برای اندوختن خسران و وبال و گرد آوردن خذلان و نکال دانه اند - از بواعث دوستکامی و دواعی نیک فرجاسی دانسته رشته آمال و سلسله امانی دراز گرداند - غافل از آنکه هرگاه مور را پر بر آید و کدو بن بسر بلندی گراید اگرچه در نظر ظاهر بیدان آن در هوا پروازی کند - و این بسرکشی اندازی - اما خردمند دوز بین نیکو داند که عاقبت آن پرواز هلاک گزیدن است - و خاتمت این انداز سر بردن - مصداق این مقال احوال خسران مآل حایجان لودی است - آن بادیه پیمای ناکامی را که بعد ازین همه جا به پیرا که نام اصلی آن بد اصل است مذکور خواهد شد - پس از شفقار شدن حضرت جنت مکانی و پیش از جلوس مظهر الطاف سبحانی - حضرت گیتی ستانی - بمقدمات خذلان آیات بهاول نا قبول و دریائی ضلالت انتم! و سکندر تیغ اختر و کلمات خسران بنیات - دیگر هم نشینان بد - و خوش آمد گویان بی خرد - خیالهای فاسد - و فکرهای کاذب که غول راه شوریدگان تیغ روزگار است - و دیو طریق شولیدگان تبه کار - در سر هوس پدما و دل هرزه گرا افتاد - و مصدر افعال نگهیده - و اعمال ناپسندیده - که پیشه نا بخردان بد آئین است - و اندیشه کوتاه پیدان بطل گزین گشت - حضرت خاقانی از روی نیک سکالی که ابواب آن بر روی نیک و بد باز است - پس از شفقن خیر شفقار شدن حضرت جنت

بیک شنیدن یاد میگیرند و آن ابیات را بهمان ترتیبی که شعرا گفته و خوانده باشند از بر خوانده ده بیت دیگر بهمان وزن و مضمون در پندیده می گویند - پس ازان که این کار شگرف چنانچه بعرض مقدس رسیده بود بوقوع آمد هر دو را بشلعت و اتمام هزار رویداد سرانراز ساخته رخصت فرمودند *

هشتم خان زمان از دکن بدرگاه کیوان جاه آمده احراز دولت کورنش نمود و جاگیر او در سرکار سنهیل مرحمت شد *

دهم جمشید خان عبد الطیف نام خویش عنبر حبشی بیاروی بنجت در سلک بزرها منسلک گشته بمنصب هزارب ذات و هزار و پانصد سوار سرانندی یافت *

چهاردهم آورنگ آزادی جهانبانی با پردگیان مشکوی جلال و پادشاهان هابی والا اقبال بمنزل یمین الدوله تشریف فرمودند - و او بتقدیم مراسم نثار و پاندا از و پیشکش پرداخت - خاقان بنده نواز دوزن دران ایندیئم نشاط امکنده بعشوت گذرانیده روز چهارشنبه با سعادت ابدی و دولت سرمدی بدولت خانۀ معلی مراجعت نمودند *

فرار نمودن خانبهان لودی از دار الخلافت

اکبر آباد بمادیه سرکشتگی و پریشانی با غوامی

ضلالت و نادانی

هرکه فاصره کُر ناص عیار است بغزونی اسباب ثروت و جاه و فراوانی مواد مکنت و مستمک چشم از حقوق تربیت ولی نعمت و نوازش خدیو دین و دولت که اسباب کمکازی و مواد نامداری

دیگر به پیگو رفت این قبل را در جاگیر سید دایر خان باره که باو
 رابطه یگانگی داشت گذاشت - بعد از دوازده سال که بعد جوانی
 رسید و بالید و رنگش سفید مایل بسرخي بر آمد - سید مذکور
 بدرگاه والا فرستاد - ازان روکه از دیرباز مرغوب و مطلوب بود یگچپتی
 موصوم گشت طالبای کلیم این رباعی گفته بصله شایسته
 کامیاب گردید

* نظم *

بر فیل سفیدت که مبیناد گزند * شد بخت بلند که او دیده نکند
 چون شاه جهان برو بر آمدگویی * خورشید شد از سپیده صبح بلند
 یازدهم چنگیز ولد عذیر حبشی بمدد طالع بتقبیل آستان
 گردون مکان سرافتخار بر افراخت و بعنایت خلعت و انعام ده
 هزار روپیه چهره اعتبار بر افروخت - و پانزده هزار روپیه سالنامه
 او مقرر شد *

بیست و سیوم اسلام خان باضافه پانصد سوار بمنصب چهار
 هزاره ذات دوهزار و پانصد سوار سرانراز گردید - هر دیرام از اصل
 و اضافه بمنصب هزاره هفصد سوار سر بلند گشت *

چون صیت هنرپروزی و هنرمندی نوازی این درگاه آسمان جاه
 در ربع مسکون اشتها یافت - و صورت گرمی بازار نادره پردازان
 جادو آثار که در پیشگاه اوزنگ جهانداري در نهایت کامکاری مسرت
 اندوز اند در هفت افلیم انتشار *

پنجم صفر یمین الدوله دوزناردار تهرتی از نظر اقدس
 گذرانیده معروض داشت - که این هر دوده بیت هنری را
 که ده شاعر بتازگی گفته باشند و گوش زد هیچ کس نشده باشد

فوت او چون نظام الملک استقلال بهم رسانید با نظام الملک می بود - و از آنجا که خاتمت کار او نیکذاسی و عاقبت روزگار او درستگامی بود - و بر جرم پوشی و عذر نیوشی این مظهر رحمت الهی آگهی داشت - از کردار ناشایسته و هنجارنا بایسته نادم گشته - پس از آنکه بچاپوس میمنت مانوس جهان صورت و همزی آرایش یافت - و چمن زار دنیا از خار و تخته و نرساد پیرایش - مکر را عریان مشتمل بر استعغای جرایم پدرگاه عالم پند فرستاد - و چون بدیل ندامت و شرمساری که در بزم مذمت و رستگاریست - متمسک بود - ملتزمش او شرف قبول یافت - و بعدایات بادشاهانه مستمال گشته بسعادت آستان بوس رسید - و از آنرو که میسر نوژی و بنده پرورنی شیمه کریمه این حضرت آسمان رتبت است بخلعت و منصب سه هزارنی ذات و ده هزار سوار و خطاب قدیم برابر اراخت •
 نهم سرفراز خان باغانه پانصدی ذات پانصد سوار بمنصب چهار هزار سوار بلند پایکی یافت - ده هزار روپیه مقرر این ماه بمساکین و ایتام رسید *

مقدمه فیل سفید که از غریب روزگار است

خواجہ نظام سوداگر که در تبار معتبر بغزونی تروت و دستگاه امتیاز داشت کسان او که پیوسته بسفر دریا و بنادر دور دست آمدن شد میکردند - فیلی خرد پانزده شانزده ساله برای او خریده آوردند در آن وقت از لغری و خرد سالی رنگ مشخص نداشت بعضی شناسندگان این پیکر بدیع بران بودند که سفید خواهند شد - چون خواجہ نظام بحکم حضرت جنت مکانی برای ایتام پاقوت و نفایمن

بسمت قربان پرداختند - و در تشریف بردن و آوردن جیب و دامن
نیاز مندان بآئین مقرر برآمودند - زیر دست خان را باضافه دریست
سوار بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار سربلند گردانیدند *
پنجم محرم سعید خان باضافه هزار و ششصد سوار بمنصب
هزار و دو هزار تارک بخت برافراخت *

هفتم خواجه صابر که در ایام پادشاهزادگی از بندهای معتبر
بود بتقبیل عتبه فلک رتبه فایز گردید - و دو بار بخشایش
پادشاهه رخسار روزگار او را از غبار عصیان پاک گردانید *

گذارش این داستان که ندامت افزای ناسپاسان است و مسرت
افروز حق شناسان برسم اجمال آنکه - چون عبد الله خان از رای
نادرست - و عقیدت سست - و مزاج نا مستقیم - و قلب غیر ملایم -
چون چشم از عنایات پادشاهانه - و حقوق تربیت ملکانه - پوشیده -
مصدر حرکات ناپسندیده گشت - و از روی ناسیاسی قدر الطاف پادشاه
ضرورت و مصلحتی نشناخته پیش عذر حبشی رفت - و چون عذر فراخور
توقعش نپذیرد اخراج در آنجا نیز ثبات قدم نوزید با خانجهان افغان
صوبه دار دکن سازش نموده نزد او به برهان پور آمد - و بفرمان والی
حضرت خدشت مکانی در قلعه آسیر محبوس گردید - خواجه صابر
که در آن هنگام به نصرت خان مخاطب بود - نسبت دامادی خان
مذکور منظور داشته حرمان دولت ملازمت که سرمایه خسران ابد
و خذلان سرمند است بر خود پسندید - و پایه نوازش این برگزیده
الهی که سلاطین بخندمت گذاری او مفتخر اند - و خدمتگاران
بفرمانروائی نا خرمند - ندانسته - پیش عذر شتافت - و بعد از

جانشین بر روی کار نیاوردند - اما چون در حاکمیت مایه صفویه غیر او بیرون
 نداشتند و بیگانه‌گی نداشت - ازین باب بیگانه شده و خایه‌ها - سلطان
 وزیر و رئیس خان قوزچی پاشی که با شاه نصرت مصالحت داشتند
 و وزیر خان بدلی که پیش از صفات هندوستان در بعد از صفات
 چندی اینک قاضی پاشی بود و پس از آن توشیح پاشی و بعد
 از آن به عهدنامه‌ای ایران رسید - و یوسف آغا خواجه مراد - بر
 عدنان بر جانشینی شاه میرزا اتفاق نموده مکتوبی به تصدیان
 مهمات صفات که در آنجنگ ایران است مستحب متعددی بر سر
 اهل حق فرستادند - از این جهت و بعد صفات پس از آنکه
 بریند معنی شاه میرزا را که هنوز هست بود ترخان که با والده در آن
 نظر یک میبود بر آورده در جدایی آقا قیام خان هزار و سی و هشتم
 هجری در آنجا که مذکور یافتیم مقوم آن دولت بر قلمبه مملکت
 نشاند - بشاه صفی منقلب گردانیدند •

والله ورنه بخان پانصد و پانصدی ذات بهاصب دو هزار و پانصدی
 دو هزار سوار - و خدمت برستان پانصد و پانصدی ذات بهاصب
 دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و مختار خان از اصل و اندازه
 بهتصب دو هزار و پانصد سوار مختار گشتند - سلطان یار
 ولد الله یار کوکه بهتصب پانصدی دو صد سوار سر قوزی یافت •
 دهم فی الحقیقه عید قربان نوید مزید مشورت و کامرانی داد -
 و مدای کوه مشورت و مدای تبلیت زمین و زمان را در گرفت -
 شهنشاه حق آگاه بعید گاه تشریف برده تعاز از روی نیاز بتقدیم
 رسانیدند - و هم عقان دولت یافته و سعادت عزایند مراجعت نموده

فرط ارتکاب منکرات چندینی پیش از در گذشتن فتور تمامی در بیداری
 و قوت سواری اسب راه یافته بود - ملتزمان رکاب بتجهیز و تکفین
 پرداختند - و ازین جهت که عبد المومن خان اوزبک در مشهد
 مقدس نسبت بمرقد شاه طهماسب مرتکب آنچه نباید و نشاید
 گشته بود - سه صندوق ساخته جسد شاه را در یکی از آنها بفرجی که کمتر
 کسی آگهی یافت گذاشته یکی را بتجف اشرف دوم را بکر بلای
 معلا سیوم را بمشهد مقدس فرستادند - و مقبره ساختند که در هر
 سه مقام کرامت انتظام صورت قبر نمایان باشد - کریم آسرزگار شاه
 را بغض و عنایت خویش - که رهائی از باز پرس آنچه ازو بود
 خلیق رفته منحضر دران است - مغفرت کرامت کند - او سه پسر
 داشت - صفی میرزا - سلطان محمد میرزا مشهور بخدا بنده موسرف
 باسم جد - امام قلی میرزا - صفی میرزا که نو دیاو چمن اقبال او بود بیست
 و هشت ساله سال محرم سال هزار و بیست سیوم هجری در دشت
 گیلان در اندازی آنکه از خانه خود نزد شاه می آمد بحکم شاه بمظنه
 بی اخلاصی بدست بهبود نام غلام چرخس بقتل رسید - و بعد از
 دو شب انروز بترخصت شاه بمراستم تجهیز و تکفین او پرداخته مدفون
 ساختند - و دو پسر دیگر یاجووی بی گناهی بامر او مکتول گشتند -
 از صفی میرزا دو پسر مانده بود - سلیمان میرزا که از دخترزاده شاه
 اسماعیل ثانی متولد شده بود - بعد از قتل صفی میرزا آن بیگناه
 نیز مکتول گردید - و سام میرزا که مادرش سربزه بود او را همواره
 در پیر گیان حرم میداشتند - و رخصت آمد و شد امجالس و دیدن
 مردم نمی یافت - اگرچه از شاه هنگام رحلت وصیتی در تعین

و تدبیر ملک داری بهترین این طبقه بود - و نقطه مقابل پدر -
تولد او شب دوشنبه غره رمضان سال نهصد و هشتاد و هشتم هلاکی
در بلده هرات واقع شده - و در سن هزده سالگی از خراسان بقزوین
شنانده بجای پدر که از سلطنت جزناهی نداشت بر مسند شاهی
نشست - و چهل و دو سال در مملکت خویش کامیاب سیاحت
و ریاست بود - و باستقلال تمام اجرای اوامر و امضای احکام
بذات خود می نمود - اما بدیشتی بی رعایت شریعت غرا و
متابعیت ملت ییضا بیخواهش نفس سبعی و بهیمی بروی کار
می آمد - و قدر درجه والی سلطنت نشناخته پیوسته بصحبت
اراذل مشغوف بود - و همگی همتش به تربیت اساول مصروف - و
از مهر پروری و عاطفت گستری که سزار از بزرگ پادشاهان و نیا و از
ستارگ جهاندارانست عاطل - از کثرت سفاکیش جمعی کثیر بسده
سینه بر حضرت عرش آشیانی و حضرت جنت مکانی که آرامگاه
پراگندگان روزگار بود - و پناه جای شکستگان هر دیار - رسیدند - و
بقزونی دستگاه و فروانی جاه کامیاب صورت و معنی گشتند - و
چون پنجاه و نه سال و هشت ماه و کسری از عمرش سپری شد -
و هنگام قضای محتم که بهیچ دعائی و ثنائی باز نگردد - و وقت اجل
موعود که بهیچ حرزی و فسونی کوتاه و دراز نشود - در رسید -
بعروض امراض متضاده مثل حمی و اسهال و سوء القینه که از
شرب مدام بل ظلم دوام ناشی بود پایان شب دوشنبه بیست و
ششم جمادی الاولی سنه هزار و سی و هشت هجری در اشرف
سازندگان از سنجی مرای دنیا بدار البقای آخرت انتقال نمود - از

او جز تهنیت فرضی دیگر نیست باستعجال تمام دولت ملازمت دریابد - و روزی چند به سعادت حضور مستعد گشته رخصت انصراف حاصل کند - و بسرعت هر چه زیاده تر معاودت نماید - و بر کیفیت احوال فیض اشغال آن مطلع خورشید کمال مطلع گرداند - و صحبت نامه مشتمل بر شکر این موهبت کبری و مذهبی از پیاس این نعمت عظمی مضروب او ارسال داشت - اگرچه پیش از وصول ایرانی و خشور بآستان مقدس خبر رحلت شاه بمسامع حقایق مجامع رسیده بود - اما از آنجا که اعزاز فرستادهای سلاطین والا شکوه سجدی رضیه این پادشاه صورت و معنی است - پس از رسیدن او بحوالی دار الخلافت بیست و چهارم ذی القعدة معتمد خان را بجهت سر بلندی و اعتبار او با استقبال فرستادند - سفیر مسطور برفاقت خان مزبور بآستان اقبال رسیده چهارم افتخار بتقبیل ساحت جلال بر افروخت - و بتقدیم مراسم کورنش و تهلیم سر عزت برافراخت - و بادب تمام نامه را گذرانیده معروض داشت - که شاه بمجرد وصول نوید جلوس مبارک از فرط انبساط بنده را به تهنیت گذاری روانه ساخته اند - عنقریب یکی از معتمدان را با تحف و هدایا بدرگاه معلی ارسال خواهند نمود - خاقان دریا نوال او را بعنایت خلعت و جیغ مرصع سرفراز ساخته بانعام بیست هزار روپیه دامن امیدش بر آورده *

لختی از احوال شاه عباس پیر می نگار

او بعد از شاه اسماعیل که بمعی او سلطنت بدودمان صفویه رسیده در فرمانروائی و کشور کشائی و ضبط مملکت و نظم ولایت

از یگان بمجزد استماع رسیدن این فوج بقلعه ضحاک پای ثبات
از دست داده فرار نمودند - و جانبازان اخلاص کیش از ضحاک
بحصار بامیدان رسیده و انرا از بنیاد بر کنده همدوش فیروزی باز
گردیدند - عوض بیگ از اصل و اضافه بمنصب هزاره ششصد سوار
و یخدهمت تهاذه داره ضحاک نوازش یافت *

رسیدن بحری بیگ از قبل فرمان فرمای ایران شاه عباس برسم رسالت بدرگاه آسمان جاه

در اثنای نکارش داستان فرستادن حکیم حانق برسم سفارت
نزد امام قلی خان والیه توران گذارش یافت که شاه عباس فرمان
فرمای ایران که از فراست و کیاست بهره وافر داشت دو ایام
پادشاهزادگی خدیو اقبال از ظهور آثار بهروزی و اصغای اخبار
فیروزی بآمد و شد تجار و سائر متدین آن دیار و استماع شنوائ
بهیه و خصایل رضیه و اوضاع گزیده و اطوار پسندیده میدانست که
اوزنگ خلافت پس از حضرت جنت مکانی بوجود همه سود
این آگاه خرد فرو بها خواهد یافت - و بدین سبب مکرر بارمال
سفرا و اسفار اظهار مصادقت و مخالفت می نمود - و راه موافقت
و موافقت می پیمود - درینولا که سریر و افسر پایی فرقدان ما
و فرق عرش گرا بلند پایه گردید - و بطنطنه عالم آرائی این مهر
مهر جهاندار می زمین و زمان را در گرفت - شاه پسر از شفقین
این خبر در مازندران بحری بیگ را که از معتمدانش بود بدین تهنیت
جلوس سعادت مافروس فرستاد و به او برگذار که چون از فرستادن

دانش بلند - و شکایاتی حق پسند - زود به بازهنگامه رضا و تسلیم
خواهیددند - و همگی غم رحیدگان شکوئی اقبال خصوصا ملکه جهان
مالکه دوران حضرت سید علیا را بدصایح داکشا و مواعط غمزدا
تسلیم بخشیدند *

نور شوال عید فطر میزداد شادکامی باولیای دولت رسانید -
ندای تهذیب و صدای دعای دولت گذد چرخ را در گرفت - و
نوال پادشاه چون پرور اسم آزد نیاز از جهان برگرفت - حضرت
جهانبالی که تمامی ماه متبرک رمضان بطاعت صوم گذرانیده
مبلغ می هزار روپیه مقرر به ارباب احتیاج عطا فرموده بافریزدانی
و شکوه آسمانی بعیدگاه تشریف برده نماز را بشضوع تمام ادا
نمودند - و به خجسته مراجعت دولتخانه والا را فروغ بخشیدند -
و در رفتن و آمدن عالمی کامیاب خواهش گردید - و جان نثار
خان را از اصل و اضافه بمنصب دوهزاری هزار و دوسد هزار - و
سید احمد را بقلعه دارچی کالجیرو عنایت فیل سوافراز ساختند *

درینولا از نوشته وقائع نویس کابل بعرض ایستادگان پایه وزیر
خلافت مصیر رسید - که لشکر خان صوبه دار کابل جمعی از بندگان
پادشاهی را بسزگردگی بالیو قلیچ و خنجر خان و عوض بیگ قاتشال
بتاخت قلعه بامیان (که کهنه قلعه ویرانی بود در سرحد کابل و بلخ
و پس از آنکه نذر محمد خان از کابل فرار نموده از راه غورزند رو
بولایت خود داشت - پلنگتوش در اثناء انصراف از راه ضحاک
بایماقت خود دران قلعه جوتی از اوزبکیده بطریق تبهانه گذاشته بود
و اوزبکان بگفته او بمرست قلعه و جمع آذوقه پرداخت (فرستاد -

شب بیست و هفتم مبلغ ده هزار روپیه بمسکینان بذل
فرمودند - و مقرر شد که هر سال این مبلغ درین شب متبرک - و
ده هزار روپیه در شب پانزدهم شعبان - و سی هزار روپیه در ماه
مبارک رمضان - و ده هزار روپیه در عشره اولی محرم - و ده هزار
روپیه در شب دوازدهم ربیع الاول - بمسکینان و نیازمندان عطا
فرمایند - از روز میمنت اندوز تسویل تا شرف آفتاب از همگی
پیشکشی که حضرت مهرب علیا سمدان الزمانی و پادشاهزادهای
والا مقدار و اسرایی عالی اعتبار و رای یمین الدوله گذرانیدند
قریب هشت اک روپیه بشرف پذیرائی رسید *

شب پانزدهم شعبان ده هزار روپیه باصحاب نیاز عنایت
نمودند *

هفدهم معتقد خان را فوجدار اجمیر ساخته رخصت فرمودند *
بیست و یکم منزل رکن رکین دولت آصفخان بقوم سعادت
لنوم پاینده آسمانی یافت - او بعد از تقدیم مرام پا انداز پیشکش
گزارنامه از اقسام جواهر و منزع آلات - و تحف روزگار - و نوادر
هر دیار گذرانید - ازان جمله متاع سه اک روپیه درجه
قبول یافت *

وفات پادشاهزاده دولت افزا

هشتم رمضان قرة العین سلطنت پادشاهزاده دولت افزا از
شورشگاه دینار و بارامگاه آخرت نهاد شهنشاه حق اگاه غبار کدورتی
که از شفقت پدری برآیند خاطر مهر ناظر نشسته بود بمحضه

درگاه آسمان جاه منقسط شد - و به یمن تربیت پادشاه نصیادت نواز
 فاضل هرور آداب بندگی ملوک و ضوابط و زارت و کفایت و دیگر اوازم
 این امر کبیر - و مراسم این شان خطیر - کسب نمودند و همدرد این
 سایه گرانمایه گشت - و خدمت تنظیم سهام میر سامانی از تغیر
 عیسی بهیر جمله که نامش محمد امین است مقرر گردید - او
 از حادات موسوی شهرستان صفاهان است - برادر کلانش میر
 جلال الدین حسین و دو برادر زاده او میرزغی و میر رفیع الدین
 محمد بمنصب صدارت شاه عباس رسیدند - و برادر زاده اش
 بدادشاهی شاه دیر نایز گشتند - او نزد حاکم گل گنده محمد قلی
 قطب الملک رفته وزیر که باصطلاح آن ملک میر جمله گویند شد -
 و بعد از رحلت محمد قلی بوطن باز گشت - چون در آنجا نقش او
 نزد شاه عباس نیک نداشت - برهنمانی معادت روز انزلی بعد
 از طلب حضرت جنت مکتبی روی امید باستان آن محفوظ
 مغفرت سبحانی آورده در سلک ملازمان منسلک گردید - و بعد از
 رحلت آن پادشاه جم جاه داخل بندگان این دولت ابد پیوند گشت -
 دیانت خان باضافه پانصدی ذات و هفصد سوار بمنصب دو هزار
 و پانصدی هزار و پانصد سوار - و افتخار خان بغوجداربی جمو باضافه
 هزار سوار بمنصب دو هزار و دو هزار - و از اصل و اضافه اگرام خان
 بمنصب دو هزار و هشتصد سوار - و ذوالفقار بیگ ترکمان باضافه
 پانصدی دو بیست سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار - و
 از اصل و اضافه ملتفت خان بمنصب هزار و دویست و پنجاه سوار -
 و میر برکه بمنصب هزار و بیست سوار مفتخر گشتند *

جهانیان کشور - و بعطای بیکران جیب و داسان نیازمندان بر
آمد - دل‌های عالیمان را شگفته گردانید • بیت •

جوبستان تازه شد از باد نوروز • جهان بستد بهار عالم افروز
بنفشه سر بر آورد از لب جوی • زمین گشت از ریاحین مغربین گوی
ملک را نوزده بر مسند ناز • بعشرت زنج سوز و گنج پرداز
چو گل پیشانی دولت کشاده • بدالین پشت و دوات باز داده
درین روز خجسته برده لگ روپیه سالیانه حضرت مهد علیا ممتاز
الزمانی یک لک روپیه افزودند - خواجه ابو الحسن باضافه هزار
ذات و هزار سوار بمرتبه والی شش هزاری ذات و سوار مرتقی
گردید - ارادتخان را از تغیر مهابتخان خانخانان که خانزمان پسرش
بایدایت او بنظم مهمات صوبه دکن می پرداخت چنانچه گذارش
یافت بعنایت خلعت خاصه یا چارقب طلا دوزی و شمشیر مرصع
و صوبه دارمی دکن و دو اسب از طویل خاصه عراقی و ترکی با زین
طلا و مطلا و فیل از حلقه خاصه با ماده فیل سر بلند ساخته
رخصت فرمودند - و خان زمان را بدرگاه جهان پناه طلبیدند - و
خدمت والا مرتبت دیوانی کل از تغیر ارادتخان بعلاسی افضل
خان شیرازی که در ایام سعادت انتظام پادشاهزادگی نیز دیوان کل
بود معوض شد - و بر منصب او که چار هزاری ذات و دو هزار
سوار بود هزاری ذات و پانصد سوار افزودند - تاریخ وزارت او • ع •
شد فلاتون وزیر اسکندر
بیافته اند - از دربار العلم شیراز مراتب دانش اندوخته بهندوستان
بهشت نشان آمد - و برهنه منی بخت بیدار جزو زمره ملازمان

لهم عادل خان را بارمال تشریف زرین با نادر می سپردند
مصطفی و شاه طاهر گرز بردار باند پایگی بخشیدند - پیشکش
شیر خان باظم صوبه کجرات دو فیل با بغایس کجرات بنظر
خود رسید اثر در آمد •

یازدهم صبرزا شجاع ولد صبرزا شاهرخ بنفاده پانصدی دو صد
سوار بمنصب هزار و پانصدی شصت سوار بمقتدر شد •
چهاردهم برسوجی برادر کهیلوچی بمنصب سه هزارى هزار
و پانصد سوار سرانراز گشت •

کذارش جشن نوروزی

اورنگ آرای چرخ چارم ظلمت زدای هفت طارم روز سه شنبه
بیست و چهارم رجب سال هزار و سی و هشتم هجری ایات اعتدال
به بیت الشرف برافراخت - و چهارم روزگار نه گلهای یارنگ
ویونی و شکوفههایی شکفته رو برافروخت - چون مدائی گردون اساس
درون قلعه والا انجام یافته بود - خدیو ایزد پرست دریا دل درین روز
عالم افروز از منازل ایام پادشاهزادگی بعد از توقف بیست و دو روز
بدولتخانه معلی تشریف فرموده - بنجستده ساعتی که ازان نظرات
آسمانی سعادات جاودانی درپوزه نماید تخت پادشاهی و مسند
جهان پناهی را بجلوس مقدمش آسمانی پایه گردانیدند - چنانچه
فرودین عالم آرا دشت و کهسار و درو دیوار را بریا حین رنگارنگ
و سبزههای گوناگون زیب و زینت بی اندازه بخشید - بهار دلکشی
انضال خلیفه الهی و بذل بی پایان درهای شادگامی بر روی

مهر نذر و پانزده لک روپیه که او بعنوان جرمانه گذرانید پذیرائی رسید - و چون حکم بود که همگی فیلان بنظر اقدس در آرد جهل قیل پیشکش نمود - و دیوانیان کرام حسب احکم از جمله جاگیر ها که در تصرف او بود موافق منصب چار هزار چار هزار سوار با و گذاشته تنه رابه خان جهان لودی و عبدالله خان بهادر و سید مظفر خان و بهار سنگه بندیده برادر او مطابق طلب هر یک تن نمودند - و مقرر شد که با دو هزار سوار و دو هزار پیاده بندینه در دکن خدمت نماید - و آنچه از محال همغایگان بستم و تعدی در تصرف دارد و گذاشته دیگر پیرامون آن ممکنه نگردد - خان جهان لودی که در اثناء روانه شدن از مالوه بدریافت معادت زمین بوس حسب احکم به تنبیه جبهار تیره روزگار پرداخته بود شرف کورنش انداخته هزار اشرفی نذر و بیست و شش قیل پیشکش گذرانید و از پیشگاه نوازش خاقانی بعنایت خلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهلکتازه سرافراز گشت *

میسوم سہابت خان خانانان که نظم صوبه دکن با و نامزد شده بود بخلعت فاخر و دو اسب از طویل خاصه یکی با زین طلا و دیگری با زین مطلا مر مباحات برافراخته بصاحب صوبگی دار الملک دهلی سر بلند گشت نظر بهادر خود شکی بفوجداری شرکار صہیل سرافراز شده دستوری یافت *

ہشتم قلیچ خان بخلعت و صوبه داری الہ آباد و باضافہ پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب معہ هزاری ذات و دو هزار و پانصد سوار بلند پایه گردید *

نواخته رخصت بنگاه فرمودند •

بیست و نهم روایات جهانگشا بعد از اقامت می و سه روز در
مرزمین گوالیار بصوب دار الخلافت برافراختند •

غره رجب بساعت خجسته از نزهت کده نور منزل همعنان
فیروزی و هم رکاب بهروزی حوار شوند - و چون لختی مبنائی آسمانی
دولت خانة والا انجام نیامده بود در منزل سعادت محفل ایام
بادشاهزادگی که بیرون قلعه برکنار آب چون اساس پذیرفته است
نزول اجلال فرمودند - بعد از سه ماه و هفت روز دار الخلافت بقدم
مقدس رشک بهشت برین گشت - و درین ذهاب و ایاب نه قلاده شیر
و بیست و پنج نیله گاو و دو مد و پانزده آهوه به تغنگ شکار خاصه
شد - درین روز مهابت خان خانجاذان با عمدهای دولت ابدطراز
که بسرگردگی او بمالش بذیل نامزد بودند بسعادت کورنش رسید
و در حضور اقدس نیریزبان استکانت و ابتهال درخواست جرایم
چهار تباه کار نموده التماس کرد که دولت کورنش دریابد -
چون چهار آشفته روزگار بذیل ندامت متمسک بود و بسبب
خجالت متشبث - و بخیر خواهان اخلاص گزین و هواخواهان
اختصاص آئین ملتسمات شان همواره عزقبول می یابد ملتجی
گشت - بخشیان عظام را حکم شد که آن خطا پیشه را بیازرند -
و مهابت خان فوطه درگردنش انداخته و هر دو سر فوطه بدست
خویش گرفته بآئین گناه کاران عفو پزوه با بخشیان به پیشگاه حضور
آورد - مراجع پادشاهی بر جریده جرایم ثقیله او رقم انعام کشید -
و مکارم شاهنشاهی در مایه ویله او بذیل عفو باز پوشید - و هزار

مذلل بنده قدیم رسید - نه باندازد خامه برده زبان و نامه تنگ میدان
 است - پوشیده نماید که ولادت با سعادت شب پنجشنبه - پنج شهر
 ربیع الاول سنه الف من الهجرة النبویه - علی صاحبها و آله و
 صحبه الصلوٰة و التحیة - مطابق بیست و پنجم دی ماه باصطلاح
 منجمین که شب موخر تابع روز است پس از پنج ساعت و دوازده
 دقیقه جهانیانرا مژده کمرانی رسانیده - ایکن مقرر شده که اگر
 دین تاریخ بحسب اوضاع فلکی ساعت ضعیفی داشته باشد
 مجلس جشن بهاعتی عرض بیست روز مختار بود منعقد گردن -
 بظاہر آن درین تاریخ مسعود که ساعت در کمال میمنت بود جشن
 وزن مبارک ترتیب یافت - در دیگر اوزان ناز همین ظریفه سرعی
 خواجد گشت - درین روز میمنت افروز یاقوت خان حبشی را که
 دره ونگ دکن خدمت گذار است به نمایندگی ارسال امپ بازرین مطلا
 و قیل سر افراز گردانیدند - اسلام خان از فوج مهابت خان خانینان
 رسیده شرف ملازمت دریافت و بموخت پادشاهانه مقتنم گشت
 خواص خان و الله وردی خان و خدمت پوست خان به نمایندگی عام
 سر اعتبار با آسمان بر افراختند - سعید خان ولد احمد بیگ خان از
 تعیناتیان صوبه کابل از اضل و اضافه بمنصب دوهزارگی ذات و
 هزار و چار صد سوار - و شریف خان باضافه پانصدی ذات و پانصد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار مباحی گردیدند - و
 زبردست خان باضافه پانصدی ذات و صد سوار بمنصب هزار و
 پانصدی شش صد سوار مباحی گردیدند •

هفدهم میپوزا حسن وک میرزا رستم مغوی را بخلعت بر

افاز دوم سال فرح نال از دور اول جلدس مقدس

روز شنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و سی و هشتم هلائی مطابق هشتم ماه بهمن دوم سال خجسته سال از اورنگ آرائی خاقان گردون سربرگوش روزگار بنوبد کامرانی بر امراخت - طنطنه نشاط جهانرا عشرت آمود ساخت - وز مزمنه شادمانی دور و نزدیک را مسرت آگین - درین تاریخ معتقد خان که پردگیان سراق عصمت را از عمارت معظمت و اخوات مکرمات اعلیٰ حضرت با دیگر مستورات حرم محترم حضرت جدت مدنی از دار السلطنت لاهور بدار الخلافت اکبر آباد رسانیده روانه استان اقبال شده بود در گوالیار بزمین بوس ساحت خلافت روشن پیشانی گردید - فرخنده جشن شمسی وزن روز مبارک در شنبه سیدم این ماه مطابق دهم بهمن بزم بهجت انزای شمسی با وزن خاتمه سال سی و هفتم و فاتحه سال سی و هشتم از سنین زندگانی جاودانی حضرت جهانبدی آرایش یافت - و ابواب کمروائی بر روی جهانیان کشایش - آن کوه وقار آسمان مقدار یکمرتبه بطلای خالص و مرتبه دیگر بذقره و دیه بار با جذامن دیگر بر سنجه آمد - و چون گویم که آن اشیا دینی تازه و قدری بی اندازه یافت - نگارش مدارج نشاط و انبساط و مراتب بخشش و بخشایش که درین محفل فیض

نظام الملک از حیلت سازنی و حکمت پردازنی ساهوی بهوش آمد و
 و جمعی سلاح داران را با شش هزار سوار از دولتآباد فرستاد - که
 در زمین خاندیس غبارشورش برانگیخته سپاه نصرت دستگاه را
 مذبذب الحال و متروک الحال گردانند • باشد که فتح قلعه بدرچندی
 در نعل و توقف افتد - غافل از آنکه باین وسیلهای تباہ و فکریهای
 کوتاه تاخیر در انصراف مهمات دولتمندی که پیشکاران تقدیر پردازنی
 متکفل سرانجام اشغال دولت ابد مدت او شده اند صورت بگیرد -
 و تصویف در انتظام معاملات بیخت بلندی که کارگذاران تدبیر
 آسمانی متصدی اتمام اعمال سلطنت فلک عدت او گشته جلوه
 ظهور نپذیرد - دریائی رویه که دران ایام جاگیر دار بشاوده
 و آن نواحی بود - مثل دلازان و حیل دمان بآن خاکساران بادیه
 ادبار که میان دو آب تپتی و یورنه (نرودا) درآمد خاک ادبار بر فرق
 روزگار خود میریختند رسید - و بجنگ و بیکار مالش داده ازان ملک
 بر آورد - درین حال فرخنده مال آنچه از مواهب خاقان مفضل
 بروی کر آمده جهانیان را کمروای ارزو گردانید - پیش ازان است که
 پای میاج جهان پیمای و هم پادایان آن رسد - یا دست مساح
 باد پای خیال بدامن آن - چنانچه قریب چهار لک بیکه و یکصد
 و بیست موضع در پشت سوای فراران زر نقد بوسیله صدر به طبقه
 ارباب استحقاق مرهبت شده •

همکار جهان کشا و منوالکب گیتی بیجا منوجه بالاگهات شود - و آن
 اماکن را کام و ناکام از تصرف او بر آرد - و کیفر و رکشی و گردن
 تابشی که مقهور خندان ابد و منتج حرمان سرمد است - در گذار
 روزگار او نهاده احوال بد مالش را عبرت مایه سایر تبه گران مغرور
 و تیره رایان آزر گرداند - نظام الملک بحکم مقدس دست ازان
 پاختیار این هواخواه حکم پذیر بود بر رسیدن منشور اقدس به بندهای
 محال باز داشته معروض داشت - که از اماکن بالاگهات آنچه
 پادشاهی باز گذاشت - اما سید کمال قلعه دار بیر از کوتاهی خود
 دل از برگشته بیر برگرفته بتصرف عمال خاقانی باز نمیگذازد - و از
 جاده سخن شنوی این جان سپار پا برون نهاده هنجار ناهموار خود
 پرستی و خود را ئی می پیماید - و چون از عرضه داشت نظام الملک
 پهنج تپاه و اندیشه کوتاه مید کمال بعرض ایستادگان پایت سرور
 جهانبانی رسید - از پیشگاه سطوت فرمان شد - که خان زمان بالشکر
 فیروزی ببالاگهات برآمده عزای شایسته در گذار او نهاده - و بدین
 که از اینک نامور و بلاد معتبر دکن است و ده کور دام جمع آن
 است از دست تغلب پرست از باز ستاند - پس از آنکه خانزمان
 بموجب حکم جهان مطاع با لشکر دکن و هاندیس بجوای بیر رسید
 مید کمال از شکوه جنون اقبال و هیبت افواج دشمن مال اظهار
 ندامت و خجالت نموده عذر جرائم خواست - و بیر را باولای
 دولت باز گذاشت - خانزمان آنرا بآئین پیشین بصف شکن خان
 ولد سید یوسف خان رضوی سپرده با همکار فیروزی بدرهانیور
 مراجعت نمود - هنگامی که خان زمان بتسخیر بیر منوجه بود

بود - و قواعد دولت رو باختلال نهاده - خانیچیان لودی از کوتاه بندی
و بد همدشینی حقایق نمک خوردگی و اداب نعمت پروردگی بر طبق
نهیان گذاشته سر از شاه راه وفا و وفای یکباره بر تافت - و اندیشه های
کلمه و خیالهای فاسد دل تیره اش را از راییشان و روبریت - دانه
پرداخت - و تمنای سرب و سرداری و هوای برتری و ملک داری
مرشوریده از اوس خفته دیو غرور ساخت - و برای پیش بردن
امانی کاذبه و اعمال باطنه با نظام الملک طرح و دانه اندازی که در
نهان بی بزیان او قبول انداخته تمامی محال بازگشت را که داخل
ممالک متروکه بود باز گذاشت - پس از آنکه بجلوس مقدس
حضرت خلافت پذهای مبهات دولت نظام گرفت - و معاملات - ملطفت
قدیم - و جهان آشفته آرام رسید - و روزگار برعم خورده با نظام -
فرمان قدر تومان بنظام الملک عز مدوریانت که از امکان بازگشت
آنچه باین سلطنت ابد مدت متعلق بود و او از کوتاه اندیشی در
هرج و مرجی که هر گدائی کدخدائی شده بود - و هر نامزائی
پیشوائی - متصرف شده را بگفت - دست باز کشیده بدستور سابق
بتصرف اولیای دولت می گذارد - و عبودیت و تقای خدمتکاری و
فرمان برداری را که سرمایه امن و رستگاری است بدست اخلاص
پرست استوار گرفته دیگر پیرامون خود سرب و خود کیمی کمسورت
فاکمی و بدنامی است نکرد - و اگر از بخت خفته و خرد آشفته
منهج تویم اطاعت و جاده مستقیم تبعات از دست داده در
گذشتن آن محال امهال خواهد نمود فرمان قضا مضا بخانزمان که
بنیابت پدر در موبه دکن است شرف مدور خواهد یافت - که با

[illegible]

خود قلعه ایرج را که در تصرف چهار تیره روزگار بود بدستدارئی
تائید یزدانی و پایه‌مدعی اقبال حضرت صاحب قران ثانی نچستی
و چیره دستی سرسوارى کشود - و غنیمت فراوان بدست سپاهیان
دین و مبارزان لشکر نصرت آئین در آمد - تفصیل این ماجرای
عبث افزا آنکه عبد الله خان بهادر با هم‌رهان و سیمه باقر همراه
تاییدان یمین الدوله و بعضی سران دیگر از شرقی ایرج که مشرق
رویه ملک بندیده است و جبهه‌ار نکوئیده‌کار از تسخیران باستوارى
مداخل و مخارج فراهم خاطر بود - و بهادر خان روئیده با فوجی
که همراه داشت از طرف شمال - ورشید خان و بهار هنگه بندیده از
جانب جغوب پیروش نمودند - و عبد الله خان بهادر باقوشون خود
پیش از همه هنگامه پیکار گرم گردانید - و دلیران صفدار
پای بسالت فشرده دست حماحت کشودند - و تا یک پهلوان مردی
و مردانگی دادند - و بعد از زد و خورد بسیار و کوشش و کوشش بیشمار
از روی جدکاری و اخلاص شعاری پیاده شده از خندق گذشتند - و
بقدم جسارت بر دیوار حصار بر آمده درون ریختند - و بشمارت
پیشگان سیه گلیم گرم آویزه گشته بسا پیرو برنا را به تیغ خونخوار
و سنان جان گزار ره‌گرایی فناگردانیدند - و بهادر خان فیز کمربند
بسته دست جهاد کشاد - و فیل کوه افکن صف شکن پیش
داشته در قلعه را بر کند - و با برادران و تاییدان پیاده چون
برق جهنده و باد وزنده نچستی و زبردستی دران حصار کوه سار
که موئل حصین و معقل رصین پنداشته بسیاری ازان گروه
شقارت پزوه دران فراهم آمده بودند - در آمد - و قریب دو هزار

مغفیل گذاشته دیگران را

و شیطالت نیستند -

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *
چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

چهارم در آن است و خدای مروت و دین *

یستم و پنجم از آنجا کوچ نموده متوجه تماشای آن قلعه آسمان فرما شدند - ظفر خان واد خواجه ابو الحسن تربیتی از کابل آمده بشرف آستان بوس رسید - هفت فیل چارنر و سه ماده که خواجه قاسم مخاطب بعقیدت خان دیوان صوبه بهار ارسال نموده بود بنظر کیما اثر درآمد •
 دهم جمادی الاول یادگار حسین برادر ابن حسین خان بخطاب خانی نوازش یافت •

هزدهم ظاهر گوالیار مخیم عسکر گیتی کشا گردید - همانروز بر فراز آن حصن حصین بر آمده آنرا با قدام میمنت التیام آسمانی پایه گردانیدند - ازان رو که حراست آن محکمه بعید مظفر خان متعلق بود و توابع آن بجا گیر او مقرر - سید منصور پسرش پیشکشی درخور از قبل والد خویش گذرانید - چون جمیع اقوال و افعال و حرکات و سکونات این جهان کشایی دادگرو سلطنت پیرای عدل گستر بر مصالح دقیقه و فواید عمیقه که عقول عالمیان در ادراک آن قاصر و عاجز است اشتمال دارد - از جمله حکم خفیه این نهضت والا رستگاری زندانیان این حصار آسمان ساراست - بموجب حکم معلی احوال جمعی کثیر از اهل جرایم و تقصیر که از دیر باز در آن محکمه که دار العقوبه مستعدان تغذیب و تشدید است و تادیب خانه مستحقان تذبیه و تهدید محبوس و مقید بودند بعرض مقدس رسید - و بنفس اقدس متوجه تشخیص احوال و تغذیش افعال این گرفتاران گشته چندی را که وجود شر آورد شان سبب فتنه و فساد بود و از ناصیه رزگار نکوهیده آثار اینان در دل پادشاه نهفته آگاه چنان پرتو افکند که هنوز از اطوار نابایسته و کردار

عرش آشیانی آئین رزین وزن اختیار نموده ذات مقدس خویشتن
 دو مرتبه یکی بعد از انقضای حال شمسی و دیگری پس از
 اندامهای سده قمری وزن می فرمودند - لیکن در وزن شمسی دوازده
 بار - نخستین بار بطلا و یازده بار بدیگر اشیا - و در وزن قمری هشت
 بار - اولین بار بنقره و هفت بار باشیای دیگر - و وجه وزن در مصارف
 یکبار با اعتبار سال شمسی بوتوع می آمد - و حضرت جنت مکانی پدر وی حضرت
 تصدق صرف می شد - و حضرت جنت رسم نذاعت و رسم را بعمل می
 عرش آشیانی نموده هر مال این کار میمنت آثار موجب روانی حاجات نیازمندان
 آوردند - از آنجا که این کار مرتبه شخص اکمل خود را وزن میفرمایند
 است حضرت جهانبانی دو مرتبه وزن طلا و نقره مقرر نموده اند
 و از فزونئی جوگ گستری در هر مرتبه وزن طلا و نقره و ده بار اجناس دیگر
 در وزن شمسی نخستین بار بطلا و دیگر بار بنقره و شش بار بدیگر اجناس و
 و در وزن قمری اولین بار بطلا و دیگر بار بنقره و شش بار بدیگر اجناس و
 پادشاهانهای سعادت پرور را یک مرتبه بر می سنجند - از اصل و اضافه
 خدمت پرستخان بمنصب دوهزاری چهار صد سوار سرافرازی یافتند
 و لد جان سپار خان بمنصب هزاری میرزا عیسی ترخان که صوبه دارى شده از تته
 هفتم ربیع الزانی میرزا عیسی ترخان که صوبه دارى شده از تته
 و تغیر یافته بود و متبر و نواهی آن در تبولش مقرر شده از تته
 آمده بسعادت کورنش کامیاب صوری و معنوی گردید •
 هشتم ظاهر قصبه باری بفرغ ماهیچه ریات گیتی آرا منور شد - و تا
 پنجم روز دران مرزمین بعشرت تخمیر نشاط انزای خاطر اقدس بودند
 و چون عنرم تماشای قلعه گوالیار و سایر شکار آن نواحی مصمم بود •

روز مبارک دوشنبه بیست و سیوم ربیع الاول مطابق بیست و نهم آبان بعد از انقضای یازده گهری وزیرخان را بحر است در اختلاف اکبر آباد گذاشته بصوب باری نهضت فرمودند - و نور منزل را که بباغ دهره زبان زد روزگار است بورود مسعود فیض آمود گردانیدند و از آن نزهتگاه بدو کوچ ظلال ریات فیروزی بر ساحت فتحپور افکندند *

خجسته جشن قهری وزن

روز مبارک دوشنبه سلخ ربیع الاول سال هزار و سی و هشتم هلالی مطابق ششم غره آذر که نشاط و کامروائی اولیاء دولت است در دولابخانه فتحپور جشن قهری وزن انجام سال سی و هشتم و آغاز سال سی و نهم از سنین زندگانی جاودانی حضرت خاقانی آراسته شد - و قریب نصف النهار آن گرانبار عذایات رحمانی که قدر گران سنگش گفتین مهر و ماه بر تابد یکبار بطلا و یکمرتبه بنقره و شش بار با جناس دیگر وزن نموده آمد - و آن وجوه باصحاب احتیاج ارباب نیاز رسیده و جهانی از ناکمی برآمد *

* بیت *
شاهی که دلش طلسم اعظم دارند * نه گنج فلک بوژن ازو کم دارند
از فرط بزرگی نتوان وزنش کرد * در یکطرفش مگر دو عالم دارند
و بزر و سیم نثار که حضرت مهد علیا بآئین هر وزن از مشکوی
اقبال فرستاده بودند - دامان امید عالمی از صلحا و فضلا و شعرا و ندما
و اهل نغمه و نوا برآمودند - چون صدقات در دفع مضار بدنی و
جانی - و جلب منافع روحانی و جسمانی - با اتفاق اصحاب ملل و
نسل - و اطباق ارباب دین و دول - نتایج و آثار دارند - حضرت

(۲۴۲)

میانه و راجه گردهر و خنجر خان جوره قاسمی و برخی دیگر
منصبداران که مجموع هشت هزار سوار بود و دو هزار تغذگچی پیاده
و پانصد بیدار راه چندیری که جنوب رویه اوندجهه است بمملک
آن شقاوت پیشه در آمد - و بخشی و واقعه نویس این فوج نورالدین
قلی شد - و منشور والا بنام عبد الله خان بهادر بصدور پیوست که
از جاگیر خود قنوج با بهادر خان انصاری و بهار سنگه بندیل و کشن سنگه
خان افغان و رشید خان انصاری دیگر از بهادران کار دیده دیگر ورزیده
بهادرزیه و شاه بیگ خان و جمعی دیگر از بهادران کار دیده دیگر ورزیده
که مجموع هفت هزار سوار بود - و دو هزار تغذگچی پیاده و پانصد
بیدار از طرف شرقی بمرز و بوم خرابه اوبار در آید و بخشگیری
و واقعه نویسی این گروه نصرت پزوه به سلطان نظر برادر سیفخان مقرر
گردید - و بموجب حکم اقدس از تائیدان رکن و کین دولت - ساعد
رصین سلطنت - یمین الدوله آصف خان دو هزار سوار بمقرر گشت
مجموعه باقر نیز به همراهی این فوج معین شد - و شش هزار تغذگچی
و هفت هزار سوار مرد افغان - برای استیصال آن بد مال
و هزار و پانصد بیدار سنگ شکن - برای استیصال آن بد مال
نامزد گشتند - و مقرر شد که تا خدیو دگر درباری و آن نواحی
بسط زمین را بهلال نعل مرکب گیتی پیمای - و روی هوا را با شراق
ماه چقه ریات جهانکشا - مزین و منور داشته بنشاط سپرد و عشرت
نخچیر پر ازند - انواع سه گانه از سه طرف در آمده قلاع او را تسخیر
نمایند - و خار بن فساد کج گریان بی سدا برکنده آن سرزمین را
از لوث و چون بی شود اینان پاک گردانند *

تزار او بود و حیدر در مدد استعداد لشکر و احکام قلع و امداد
 امداد قلعه داربی و احکام مدخل و "خارج" شد - چون گویم که به
 برانداختن خانه دولت خود و برافراختن لوای ناکسی برداشت -
 و فکر داد و اندیشه داد او بعضی مقدس رسید - برای برکنار
 خارش نعلان آن کوتاد بدین بی مدد و بر افکندن بنیان ضرر و
 پندار آن به گشته روزگار بی رشاد ده هزار رویدنه از دلاوران ناموس
 جو - و گنداهان پر خاشخو - با دو هزار تفنگچی و پانصد پیکار
 بمرکز یکی سهاختخان خاننانه همه سالار از پیشگاه خلعت معین
 گشت - و مید مظفرخان باره و دلاور خان برنج و اسم خان و حمرار
 خان و راجه و اسداس نورری و نظر بهادر خوشگمی و راجه روزافزون
 و بهکوان داس باندیه و جیت سور و اختی دیگر منصبداران درین
 فوج مقور شدند - و بخشیدگرمی و وادعه نویدی این لشکر فیدرزی
 باسلام خان که بقدم خدمت و وفور اعتماد امتیاز دارد نامزد گشت -
 و هنگام رخصت خلعت خامه با نادری و کلکمی مرصع پسته سالار
 و نقاره و فیل به دلاور خان - و علم و نقاره و امپ با زین مطلا
 و فیل باسلام خان - مرحمت فرمودند - و فرمان سپهر توامان
 بخانچیان اولی صاحب صوبه سالوه شرف صدور یافت - که او با
 لشکران صوبه راجه بهارته باندیه که نیاگانش راجه اوندجهه بودند
 و حضرت جنت سکنی از پدر کلان او گرفته بدرسنگه دیو داد بودند
 و با چهار سنگه دشمنی موروثی است - و راجه پتهلداس گور و
 و اندیرای سنگه دلان و صفدرخان تیول دار سرونچ و نور الدین قالی
 و سرسال ولد مدهو سنگه کچهواوه و بلیدر سیکهات و پیرخان

(P.F.)

(۱۴۰)

به امور گدازایی راه یافت - و امور مهمه دولت - و شدون معظمه
سلطنت - از ابتلاسی که داشت بر افتاد - و مد نظر بر وزرای طمع
آموز شد - و هنگامه بزرگس و بازار باز خواست و با وسوسه گی و
کهان بهان - بدست آوردن رشوت دست بعدی و تطاول به مجال
زمینداری که در حوالی ولایت او بودند دراز ساخت - و ثروت و
مکنت و خزان و دوا و سواد جمعیت و دست گاه او را ولایت
مدیر حاصل و سواد بجائی رسید که هیچ یکی از راجهای وسعت
ایان هندوستان را به سر نموده - پیش از شکار شدن حضرت جنت
مکنتی به چهار ماه روزگارش سپری شد و جانشینی او بر چهار
مکنتی به سرش قرار گرفت - چون از املاک و اموالی که او درین
مدت مدید اندوخته بود بیکبار بی محنت بدست این ناخلف
افتاد - پس از آن که به مدارج جلوس اقدس روزگار افسر و بازیگری
از سر گرفت و حل و عقد امور دولت و رتق و فتق شدون سلطنت
باز برب اختص و احتساب اعتماد باز گشت - و ابواب تشخیص
سماعت و تفهیم مهابت از قیام واقع بیم داشت که دو کف ترازوی
استوار بین و دولت است در میان آمد - آن تبه رای تیره خن
پایان یافت - و شکار مدبر که - که آبی فتنه اندوز او به روزگار دراز
مدت به - و شکار مدبر که - که آبی فتنه اندوز او به روزگار دراز
مدت به - و شکار مدبر که - که آبی فتنه اندوز او به روزگار دراز
مدت به - و شکار مدبر که - که آبی فتنه اندوز او به روزگار دراز

که بعد از ادراک معادلات متعزمت بابتناج متعزمتی که در هر باب
بتقریر او تفویض یافته مبادرت نماید - شایسته فوریست - مواخات آنکه
همیشه به همین طریق بمراعات نسبت سابقه - و قرابت قریبه - با مسائل
مراعات منیفه و مفادوات شریفه - که احصای مکارم اخلاق از باب
وفاق است - بدیشتتر مسترک مسائل خصوصیت وجهه نادیده گذشته -
همواره بوارادات ذات تزم الکرامت - و اظهار مرغوبات طبع و اوقات سرشت -
که رابطه یگانگی - و رافع غایب بیدانگی است - مسرت بباری
ضمیر عطفوت اشراق گردیده خوشوقت میساخته باشد - معاند ایهت
و خانی مملک - و سرور سلطنت و کامرانی مویذ باد .

بر افزاختن رایات نصرت ایات بشکار بازی
و تماشای حصار کوالیار که از حصون منبعه
هندوستان بهشت نشان است و بیدار ساختن
جبهار نکوهیده کردار از خواب غفلت و پندار

بر دقایق شناسان انجم و افلاک هویدا است - که اجرام علوی
که بسفلیات نسبت فاعلیت دارند پیوسته در حرکت اند - و اجسام
سفلی که بعلویات علاقه قابلیت دارند همواره یا بدیشتتر در سکون -
و هر چند حرکت فزون تر - آثار فراوان تر - چنانچه سرعت سیر و
کثرت آثار سیمایات ازان باز گوید - بنابراین لایق سلاطین داد گستر
و خواتین کرم پرور - که درین نشاء عنصری در رفعت شان
پادشاهی - و نفاذ اوامر و نواهی - بمذابغه افلاک اند - حرکت است -
و در خور رعایا که در پستی و زبونیستی بمنزله خاک - سکون - و هر قدر

(۲۳۶)

وینان نور سایه از هنم گسیخته - چون شیوه ستوده ارتباط و التیام
قدیم الیام الی الی فیمابین این دو دمان رفیع الشان و سلسله
جلیده خواندن سپهر تمکین و الیت دوران مستحق بود - و آنین صدق
و سداک بین اینچنین صورت انتظام و انعقاد داشت - درین ایام
معمات ابتداسم که بمعاونت تائیدات ریائی - و مظاهرت تیسرات
آسهائی - بانواع فتوحات غیبیه - و اصناف نبوضات لاریبیه - مقرون
است - و شاهد هر قرین مرتسم می گردد - باتم و جوه و احسن طرق
این سلطنت ابد قرین مرتسم می گردد - باتم و جوه و احسن طرق
جلوه ظهور می نماید - منظور نظر حق بین حقیقت گزین آن است
که شیوه فرخنده اتحاد و یگانگی بدیشتن از بدیشتن ملحوظ ضمائر
قدسی - رایز باشد - و در استحکام قواعد صولت - و اتساع عرصه صداقت -
که مستلزم انبساط خاطر دوستان - و ثبات اخوت - که ابد الابان در تنزاید
است - زیادت تاکید رود - تا وثافت اخوت - که ابد الابان در تنزاید
بان - مشهود همگمان گشته - ندایحیی که بران مترتب است عنقریب
بر وفق اراده اولیاء دولت طرفین بعرضه ظهور آید - بالافعل جهت
تشئید مبنای وداد و وفای - که نظام بخشش انفس و آفاق است -
بسیادت مآب - مرتضوی اندساب - سلامه دودمان کرام - خواجه
محمد صدیق خلف الصدق خواجه مغفور از روی عاطفت و مرحمت
وخصت انصراف از زانی داشته - حکمت مآب - نتیجه الاساجد
والاعالی - لایق العذایات السطانیه - حکیم حاذق را که از خانه زادن
معتمد محرم رامت گفتار - درست کردار - درگاه والا است -
بخشمت آن گوهر اکلیل شجاعت - فارس میڈان شهابت - فرستادیم

که صیت فیروزی و صوت بهنوزیش با دیگر مکارم اخلاق و محاسن
 شیم جهان پیماست . بتسخیر قندهار معین گردن تا ازین طرف
 بالشکر ماورای النهر و بلخ و بدخشان بدان صوب شتافته آید - و
 آنچه مقتضای فرزندی نسبت بآن حضرت و برادری نسبت
 بپادشاه زاده جوان بخت پر خرد است بتقدیم رسد - و بعد از
 فتح قندهار به تسخیر خراسان پرداخته شود - پس از آنکه آن ملک
 بتصرف در آید هرچه خواهند ضمیمه ممالک محروسه گردانند -
 و تدمه را بما مرحمت فرمایند - ناگاه در اثنای این گفت و شنود
 قضیه ناگزیر حضرت خیمت مکانی روی نمود - و بعد از آنکه عالم
 افسرده از جالوس مقدس نصارت تازه یافت - و جهان برهم خورده
 انتظام بی اندازه - خواجه از دار السلطنت لاهور بدار الخلافت
 اکبر آباد آمده سعادت بار اندوخت - و بزمین بوس مقدس چهره
 افتخار بر افروخت - و در همان نزدیکی به دیرین مرضیکه داشت
 درگذشت - از آن روکه نیک سگالی و خیر اندیشی - امام قلیخان در
 پیشگاه ضمیمه صواب پذیر شهنشاه حق آگاه حسن قبول یافت -
 شانزدهم ربیع الاول مطابق بیست و دوم آبان ماه حکیم حائق را
 که پدرش حکیم همام گیلانی باتفاق سید صدر جهان صدر در عهد
 فرمان فرمائی حضرت عرش آشیانی برسم رسالت نزد عبد الله
 خان رفته بود - بعزایت خلعت و خنجر مرصع و اسب و قیل پایه
 اعتبار بر افراخت - و برسم ارمغان جواهر و مرصع آلات و دیگر امتعه
 و نفایس هندوستان بهشت نشان که یک لک و پنجاه هزار روبیه
 قیمت داشت با نامه مذهبی از مراسم صدق و صفا و مذهب از لوازم خلعت

(۲۳۲)
اولیای ... بن رانما نگاه که گذارش یافت - و فتوحات دکن که
ناخن فتح نامهای پیشینیان - و ماحی آثار باستانی است - و
تسخیر حصار استوار کانگه و دیگر شیون که شرح هریک برسم اجمال
در اندام نگارش وقایع سنین آذیه در محل مناسب رقم پذیر خواهد
گشت - از ان باز گوید و - از صادرات افعال - و واردات احوال -
این بزرگ کردی فی الجمله که در ایام پادشاهزادگی جلوه ظهور
یاوت - سلطان خاندان و خواتین کامکار حساب برگرفته بودند -
چنانچه شاه عیسی خرمین زوای ایران در آن هنگام خجسته آغاز فرخنده
انجام - از حضور این کار - و اصناف این اخبار - به آمد شد تجار -
و سایر مشرکان - و اطوار پسندیده - بیقین می دانست - که اورنگ
خدمت و سرپرست طاعت پس از حضرت جنت مکانی بوجود تمام
سود این سایه اتم پرورگار رحمت اعم دادار زیب و بها و رفعت و
وعدیه خواهد یافت - و حکم به ارسال رسول و رسائل گشت - بنابراین
بسیرت روان و مسرت ملایم علیه علویه علامه طبقة سنیة نقشبندیه
روح توفیق اجرام قنبریان احوال او سابقا نگارش یافته برسم حساب
در خدمت خواصه از آن احوال و تحولات و تحولات و تحولات و تحولات
در خدمت حضرت جنت محترمی فرموده بود - تا معروض دارد - که
در خدمت حضرت جنت محترمی فرموده بود - تا معروض دارد - که
در خدمت حضرت جنت محترمی فرموده بود - تا معروض دارد - که

علیه و علی آلہ و صحبہ من الصلوات افضلہا من التہیات اکملہا - ترتیب یافت - و بسیاری از سادات و مشایخ و علماء و صلیبا فرام آمدند - گیتی خدیو بر مسندی کہ بجهت تعظیم این مجلس مذیغ بر زمین گسترده بود فوجلوس فرمودہ درازدہ هزار روپیہ بہ نیازمندان عطا نمودند - و در خور حال بجمعی فرجیہای شال مرحمت شد و گروہ انبوه از اقسام اطعمہ و الوان و حلادی و انواع فواکہ و منقعات و اصناف عطریات بہرہ ور گشتند •

ایلچی فرستادن حضرت صاحبقران ثانی نزد امام قلی خان والی توران

چون در ناصیئہ اطوار فرخندہ آثار فرمان فرمای این زمان مسعود - و کشور کشای این اوان محمود - اورنگ ارای جہان بانی حضرت صاحب قران ثانی - از عنفوان مہد ارائی - دلائل جہان داری و شمایل حکم گذاری - و امارات امالہ قلوب - و ایات اقالہ ذنوب - ہویدا بود - ہمین کہ عمر گرامی بسن رشد و تمیز رسید - حضرت جنت مکانی کشایش ہر مہم معبدی - و حل ہر کار مشکلی - برای زرین این پیش بین - و خرد صواب گزین این پیش دان - و شجاعت و حماست این دست پرور لطف الہی - و جلالت و بسالت این شہسوار معرکہ دلیری و آگاہی - حوالہ می فرمودند - و بحسن تدبیرات این صنع الطاف یزدانی کارهای دشوار آنچنان بہ آئین شایستہ روائی می یافت کہ موجب حیرت دیدہ و ران آگاہ می گردید - چنانچہ فتح رانا امر سنگہ ولد رانا پرتاب پور رانا

بناشد آواز و گشت *

ششم راجع اتوب - نواز خان باضافه پانصدی ذات و صد موار
بمنصب هزار و پانصدی ذات و ششصد موار منتخوب شد *

هفتم - هرات خان خاننخانان که بعد از اینم نذر محمد خان
به وصال نذر توان از - نوزد سعادت نمود و بود بسعادت استیلا عتابه
نیک و نیک مستعد گشته هزار مهر نذر گذرانیده به عنایت خلعت
خاصه و احب از طوبه خاصه بازین طایفه و نفع نصرت نام نیک از
خلعت خاصه سر بلند کرد بد - و دیگر امرا که بیستم کسک همراه او
خلعت خاصه آستان بوس دریافتند - و هر یک فراخور

بودند نیز سعادت آستان بوس دریافتند *

حالی نذر گذرانید - آن سپه جمیع نواز منازل یمین الدوله را مورد سعادت
هشتم شهشاد بنده نواز منازل یمین الدوله را مورد سعادت

و چنان گرانیدند - آن سپه جمیع نواز منازل یمین الدوله را مورد سعادت
هشتم شهشاد بنده نواز منازل یمین الدوله را مورد سعادت

و چنان گرانیدند - آن سپه جمیع نواز منازل یمین الدوله را مورد سعادت
هشتم شهشاد بنده نواز منازل یمین الدوله را مورد سعادت

شعر *

بدرگاه سعادت نهاد
بدرگاه سعادت نهاد

رسانیده پیشکش والا از جواهر و مرصع آلات و نفایس اقمشه هردیوار
و امپان تپچاق و نیلان ناسی با یراق های زرین و سیمین که قیمت
همه پنج لک روپیه باشد از نظر اکسیر اثر گذرانید - خاقان بنده نوز
بجهت هرنرازی آن عمام السلطنت دوزوز دیگر با حضرت سرحد
علیا و پادشاهزاده های جوان بخت دران منزل دلکشا بشادمانی و
کمرانی گذرانیده روز چهارم بدولت خانه مقدس تشریف آوردند -
پیشکش اعتقاد خان ناظم کشمیر از نظر کیمیا اثر گذشت •

بیست و پنجم سید نظام باضافه پانصدی ذات بمنصب •

هزاری ذات و دوهزار سوار و عنایت نقاره مر بلند گشت •

بیست و ششم صفر چون مطابق بود بدرم آبان ماه که تاریخ ارتحال
پادشاه رضوان دستگاه خلد آرام گاه حضرت عرش آشیانی انار الله برهانه
زین جهان فانی به نزهتگاه جاردانی امت - شهنشاه حق آگاه بمنزار
فیض آثار آن حضرت رفته آداب زیارت بتقدیم رسانیدند - و فرمان
والا انواع اطعمه و البوان خلایق و اقسام عطریات که حسب الحکم
علامی افضل خان میر سامان سرانجام نموده بود - در سرچار
خیابان باغ دلکشی آن مطاف جهانیان پر سماء آسمان انبساط
خوان در خوان چیدند - و امرا و منصیداران و گرز برداران واحدیان
و سادات و مشایخ و علما و صلحا و دیگر خلائق ازان اصناف نعم
بهره بر گرفتند - آخر روز عنان توجه اشرف بدولتخانه و الامنعطف
گردید - و چندی از امرای نامدار با سر خداوند جهان دران مکان
بهشت نشان شب زنده داشته ده هزار روپیه به حفاظ و دیگر اهل
احتیاج و استحقاق رسانیدند - راجه بهارتهه بتدیله بعنایت نقاره

مور - دی بابت •
از غمرا میوم (سنه ۱۰۳۸) تا روز عاشورا ده هزار روپیه بار بابت
احتیاج عطا کردند •

روز جمعه بیست و هیوم خاقان قدردان بزیارت مرقد مذکور
حضرت عرش آشیانی ابار الله برهانه تشریف فرمودند - و پس از
وصول بدرواز آن هزار فیض آثار پیداه شدند - و بلوازم زیارت
پرواخته و آداب بتقدیم رسانیده ده هزار روپیه بخدیمه آن موقع
مذیف و اهل استیقااق بذل نمودند - بمسئله الهیات حاوی
کلمات - یک جلال بخاری که از احمد آباد وطن مالوف خود به
تهابیت جالوس میدهامت مانوس آمده بود چنانچه نگاشته شد
خلعت و فیل و سه بمسامع حقاینجی مجامع رسید که خان عالم از فزونی
دوزن - چون بمسامع حقاینجی بهار چنانچه باید نمیتواند پرداخت - از انجا
گوگذار بمیهات صوبه بهار چنانچه باید نمیتواند مصرف است - و تمامی
که همگی همت والا بر نظام جهانیان معطوف - اورا معزول گردانیدند
نهیست معلی بر انتظام عالمیان و صوبه داری آن مملکت و اسب
و - بنگ خان را بعزایت خدمت و صوبه داری آن مملکت و اسب
با زمین مطه و فیل هر اوزار ساخته رخصت فرمودند - مخلص خان

بغوجدارتی مرکز جوئیوز معین گردید •
پانزدهم صفر منزل ساعد مساعد سلطنت یمین الدوله که برگزار
مفصل دولت خانه ایام پادشاهزادگی واقع است
در ایامی چون مستر انزوم حضرت خاقانی اجمانی پایه شد - آن مراسم
بعیاضن قدیمه پانزدهم روز و نثار و لوازم جشن و سرور بتقدیم

بایلچی گری رفته بود و بعد از توقف مدید از گلکنده باین راه
 مراجعت نموده سعادت زمین بوس دریافت - بخلعت فاخر
 قامت افتخارش براراستند - و بانعام پانزده هزار روپیه دامن
 امیدش برآمده رخصت ایران فرمودند - چون کهدیوچی بهونسله
 که از عمدهای نظام الملک بود برهنمونئی بخت بیدار داخل
 بندهای درگاه عرش اشتباه گشت - و بخانزمان پسر مهابت خان
 خانخانان که بنیابت پدر بحکومت همگی ممالک دکن و برار
 و خاندیپس می پرداخت پیوست - اورا بمنصب پنج هزاری ذات
 و پنج هزار سوار سرفراز گردانیدند - و برای سربلندی او و امیدواری
 دیگران فرمان استمالت با خلعت و جمدهر مرصع و عام و نقاره
 و اسب با زین مطلا و فیل ارسال فرمودند - درویش محمد
 را که بمساعدت طالع و مرافقت بخت از عادل خان جدائی گزیده
 در سلک بندگان این آستان دولت آشیان منسلک گشته بود بمنصب
 سه هزاری ذات و دو هزار سوار مفتخر ساختند - و به ارسال خلعت
 با خنجر بر نواختند - پدشکش عادل خان و قطب الملک که نخستین
 هزده ساله و دومین دوازده ساله بر مسند حکومت نیاکان نشسته
 بسان آبا پذیرای قدسی احکام اند - با عرایض مشتمل بر تهنیت
 فرمان گذاری و جهانفداری و رسمخ اینان در ارادت و خدمتگاری
 بنظر خورشید اثر درآمد - از جمله پدشکش عادل خان نیلمی بود
 تمام عیار فرد کامل بوزن پنج مثقال قیمت آن سی هزار روپیه قرار
 یامت - امر سنگه ولد راجه گچ سنگه بانعام فیل تارک اعتبار بر
 انراخت حکیم الملک از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری ذات و پنجاه

هفتم نیمی از سکه گرمسی و اتشور باضافه پانصدی ذات و سه صد
سوار بمنصب هزار و پانصدی ذات و هشت صد سوار نوازش یافت *

روز جمعه دهم عید قربان عشرت افزای جهانیان گردید
* رابعی *

دو عید است مارا از روی دو معنی * هم از روی دین و هم از روی دنیا
خجسته یکی عید دیدار سلطان * مبارک دگر عید قربان اضحی
آوازه تهنیت از چار جهت عالم برخاست - و غریو شادبانه زمین
و زمان را در گرفت - شه نشاه اینز پوست برگگون آسمان هیکل
صاه رفتار سوار گشته با فرملکی و طلعت ملکی و شان خدا داد بعید گاه
تشریف فرموده بادایي نماز پرداز خند - و در رفتن و آمدن رسم نثار
برزی کار آمد - و مراسم قربان ببعی که در شرع مطهر مبین و مقرر

است بتقدیم رسید *

پانزدهم قاسم خان را بخلعت و صوبه داری بنگاله و عنایت
اسپ از طویل خاصه بایراق طلا مر بلند گردانیده بنظم سهام
آن ملک رخصت فرمودند - در بای روییده را بعنایت خلعت
و جمد هر صومع و اسپ با زرین اطلال و فیل و بیست هزار رویه
سو افزای ساخته بدکن دستوری دادند - و حکم شد که جاگیر
او در همان صوبه تن شود - بمیر جمله سی هزار رویه مرحمت
گشت - قلج خان بعنایت نقاره بلند آوازه گردید - هر یکی از
میر عبد الله و میر ابراهیم خویشان سید یوسف خان از اصل
و نقاره بمنصب هزاری ذات و پانصد و پنجاه سوار سرفراز
گشتند - محمد قلی که از قبل شاه عباس نزل قطب الملک

و ندیم - و پنجاه سه و نیم - و در هر ضلع شرقی و غربی شاه برج ایوانی
 نه بطول نه ذراع و عرض شش مرتب گردید - حوالی این منزل
 فردوس مشاکل شش نشیمن دیگر در کمال صفائی و زیبایی است که
 از اراده همه از سنگ مرمر است و سقف و جدران آن بهمرایای حلبی
 زینت یافته - غربی شاه برج بنگله از سنگ مرمر ساخته اند که
 بر چنیکاری عقیق و مرجان و دیگر احجار ثمینه رشک افزای کارنامه
 مازنی است - شمالی و جنوبی این بنگله دو ایوانیست که رو
 بمشرق دارد - فرش صحن این عمارت لزهات امارات را که پنجاه
 ذراع در پنجاه است از سنگ موسی و سنگ مرمر گره بندی نموده اند -
 در وسط صحن حوضی است بیست در بیست که چهار نهارازان
 منسعب میگرد و میان حوض چبوتره پرچینکاری پنج در پنج
 بارتفاع سه بسوه از روی صحن - جنوبی سمت صحن مزبور نشیمنی
 است مربع بعرض و طول سه و نیم ذراع که شرقی و غربی آن دو
 شاه نشین است با دو خجسته زیب آگین هریک بطول سه و نیم
 ذراع و عرض سه متصل هر خجسته طولانی خانه واقع شده - و بدوست
 هر خانه ایوانی رو بشمال بطول ده ذراع و عرض چار پهن یک ایوان
 طبلی خانه ایست که خوابگاه مقدس است - بدرازی نه گز و
 پهنای پنج - با از ارده سنگ مرمر که مصوران شگرف طراز و نقاشان
 جادو پرداز باقسام تلویح و تذهیب و تصاویر و نقوش خصوصاً
 تمائیل بلاد و بهائین آنرا نمودار جام جهان نما ساخته اند - خاوران
 موسی صحن مسطور پایان کرسی این عمارت صحنی دیگر واقع شده -
 بطول پنجاه و پنج ذراع و عرض پنجاه و یک و نیم *

(۲۲۴)

تا هفت ذراع سر ترفع ساختند - پس از اورنگ ارائی خافان گیتی
ستادان تا سال چهارم جلوس میمنت مانوس سه ذراع دیگر بهمان
دستور برانراخته آمد - چنانچه در هر ده که یک قطار خشت را
بنایان بکار می بردند یک اک و هشتاد هزار قالب خشت
صرف می شد - و چون متکفلان عمارت دار السلطنه طرحی که در زمان
حضرت جنت مکانی قرار یافته بود بدرگاه عظیمین ارائه که برد قایتی
و پسند طبع دشوار پسند نیدند - بحکم خاقانی یمنین اندوه که برد قایتی
این عذمت آگاه است طرحی چند که استادان ممدار کار بصوابدید او
برنگاشتند بنظر اقدس در آورد - یکی بشرف قبول و اصلاح مقدم
رسیده و باز ده گنر دیگر کوهی معنی اسمانی بلند ساختند مطابق آن
میدانی فلک ما برانرشدند - بالای این سطح یک انخت که ارتفاع
آن از روی زمین بیست و یک ذراع است ایوانی بطول بیست و شش
ذراع و عرض دوازده که اساطین آن را با چهار گوناگون بر چینه کاری
است و متن اراره و حاشیه آن را همانا از پرتو تپهاریل این قصر گردون
سموده اند سر برانراخته - همانا فیروزه نام هر بام و شام لولوی و بهرمانی
عظمت است که اسمان فیروزه این بنای اسمان سار حلی بند بهار
میگرد - از رنگ اسمان فیروزه می آید - عقب آن طنابی خانه ایست
رخسار لاله و چهره یاسمین می آید - اراره اش بهمان اراره ایوان
بطول دوازده ذراع و عرض هفت که اراره ان و شرقی و غربی
است - و مشرف است بر دریای چین - ساحل ان و شرقی و غربی
است - هر کدام بدو آری ده ذراع
مشمس خان

• شعر •

گران بار عطا گردید •

این تازه بنا که مرش همسایه اوست

رفعت حرفی ز رتبت پایه اوست

باغیست که هر ستون سبزش سرریخت

کمایش خاص و عام در سایه اوست

و حکم مقدس شرف صدور یافت که در دار السلطنت ۹۵۰ روز نیز
پیش جبهه در امت خانه خاص و عام به همین آئین ایوانی عالی
بنا کنند - و عمارت شاه برج با تمام رسانند - این برج ربیع و بنای
منیع را که سر رفعتش بمناط پروین کشیده است و احاشش
به پشت گاو زمین رسیده •

• شعر •

با پشت گاو ماهی در اصل همقرین

با برج گاو و ماهی در فرع همقران

بتوان ازو مشاهده کردن بچشم سر

کیفیت کواکب و اشکال آسمان

گوئی روضه اوست از بهشت برین - یا آسمانی با چندین تماثل
و صور بر زمین •

غره ماه آذر نوزدهم سال از جلوس حضرت جنت مکانی آغاز
صفر اساس نمودند - و بعد ازان که ییلداران چابک دست انرا به
فیروزی بازو به اب رسانیدند مهندسان دورین جدا آئین و معماران
سوار کار بسنگ و صابوچ در کمال استحکام و متانت بر آورده
سطح زمین برابر گردانیدند - و بر فراز اساس کرسی معانی اسمانی
و منازل جاودانی باجر و اهلک چبوتره آسا یک لخت گردانیده

[illegible]

خود ندامت کشیده در مقام تلافي بودند بخارا را بي جنگ بدست آورد - امام قليخان از بخارا فرار نموده بقرشي آمد - و آي خانم را انجا گذاشته بسمرقند رفت - ولي محمد خان از راه ميانکال بسمرقند متوجه شد - و چون بدو فرسنگي سمرقند رسيد امام قليخان بيرون برآمده جنگ کرد - و شکست برولي محمد خان افتاد و يکي از ملازمان امام قليخان ازيان حاوِظ نام او را دستگير کرده نزد امام قليخان آورد - و بحکم امام قليخان کشته شد - و سلطنت توران استقلالاً بامام قليخان باز گشت - و حکومت بلخ و بدخشان و مضافات آن بي منارعي بنذر محمد خان تعلق گرفت *

چهارم ذي الحجه جهانگير قليخان پسر خان اعظم را از تغيير بيگمير خان ولد سعيد خان ناظم سرکار سورتبه گردانیده رخصت فرمودند - پرتاب سنگه اجينيه بمنصب هزار و پانصدي ذات و هزار سوار و خطاب راجگي و عنايت فيل سر عزت برافراخت - در عهد فرمانروائي حضرت عرش اشياني و سلطنت حضرت جنت مکاني و بعد از جلوس حضرت جهانباني تا اين تاريخ پيش جهورکه دولخانه خاص و عام که دران جميع بندگان به دولت بار و سعادت ديدار ميرسند عمارتي که ملتزمان بساط حضور را از باران و گرما پناه باشد - نبود - ايواني از پارچه استاده ميکردند چنانچه نکاشته شد - و چون درين زمان مسعود هرچه سرمايه آسايش جهانباني است از ممکن قوت بمظهر فعل آمده - و آنچه پيرايه آرايش جهان است از حضيض عدم باوچ وجود شتافته - بحکم عالم آرا معماران جادو آثار - و نيجاران آزر کار - ايواني عالي که سر

(۲۲۰)

باورسانیده بود گرفته به بخارا آمد - و او را در اینجا گذاشته برای
در یافت رسید برادر و دیگر مصالح رو به سمرقند نهاد - پس ازان که
سمرقند گشت - و ملک را با هم قسمت نمودند - امام قلیخان و والی بخارا
و سمرقند گردید و زکری محمد خان حاکم بلخ و بدخشان - امام
قلیخان پرورگان حرم عم خود دیده آبی خانم دختر عبد الله
سلطان برادر خود عبد الله خان را که نخست در حبالة نکاح عبد
المومن خان بود - و بعد از در تصرف ایشم خان قزاق و پس ازان
در ازواج ولی محمد خان - و در اوزبکیه به نیکو روی و یمن قدم
منکوحه داشت - بعد از آوردن - و از بی باکی و نا پرهیزگاری زوجة
اشتهار داشت - غیر مطهره عم زنده را بدکاحی که در هیچ مذهبی درست نباشد
به تصرف نمود - شاه عباس اگرچه مقدم ولی محمد خان را با عزاز
و احترام تلقی نمود - اما بدان کوسک و دیگر مراتب امانت و
امداد که در گرفتن ملک بکار آید نپرداخت - اتفاقا در اقلای آنکه
گشتن داشت و نه روی ماندن خطوط سران اوزبکیه که او از شومس
و جان سپاری در آورده شده بود مشتمل پریشیمانی ازگذاشته و خدمت گاری
شدیدن قصه پر غصه آبی خانم از شاه عباس رخصت حاصل نموده
به تنوجه بخارا گردید - و بعد از شش ماه که در رفتن و برگشتن او
از عراق گذشت بتوران رسیده بمعاونت بعضی اسرا که از کردان

امام قلیخان کرده اورا از بلخ طلب نمودند - او با برادرش نذر محمد خان بطلب اینان از آب جیحون گذشته خواست که از راه کوه تن بسمرقند رسد ولی محمد خان بعد از آگاهی بریده نمایی از بخارا لشکری فراهم آورده از قرشی و خوزار گذشت - و بتقلش رسیده همراه بر اینان گرفت - بعد از رسیدن این دو برادر به تذگ خرم که چار گروهی تقلش است همراه او که از کور نمکی وزیر برائی چشم کوتاه بین از حقوق خداوند حقیقی پوشیده روز ناکامی صاحب را هنگام کامیابی می پنداشتند فوج فوج جدا شده باین در برادر می پیوستند - اگرچه دلها از کردار نا هموارای محمد خان آزرده بود - و خاطرها از اطوار بی هنجار او افسرده - اما درین وقت تذگ که از مונگاه جوانمردان حقیقت گزین است بنا بایستی ولی نعمت دیون خود را از دست داد - ولی محمد خان برانمعمنی اطلاع یافته از اضطراب تذگ فرار برخود پسندیده بعد از یک بهر شب از تقلش به بخارا رفت - سه روز دران جا توقف نمود - چون درانجا نیرومی بودن در خود ندید یناکامی تمام برآمد و آی خانم کوچ خود را در قلعه چارجوی که بر کنار جیحون است گذاشته با رستم سلطان پسر خود از راه مرو بمشهد مقدس رفت - و ازانجا پسر را به راه فرستاده خود بطلب کمک نزد شاه عباس باصفهان شتافت امام قلیخان بر فرار او آگاه گشته نذر محمد خان را بتعاقب روانه گردانید - و خود بسمرقند رفت - نذر محمد خان تا آب جیحون تعاقب نمود - و چون دریافت که ولی محمد خان دور دست رفته و رسیدن بدو میسر نیست آبی خانم مذکوره را که حاکم چارجوی

(PIA)

(۲۱۸)
 افتاد . و دایم محمد خان کشته گردید . در فرو رفتن او بر خنجر گویند که از جنگ گاه بر آمده بالومی رسید . و اینجا در گذشت . و بقول جمعی بیکی از احشام زنت ان جماعه نشناخته ملوک ناشایسته کردند . و بعد از شناخت از بیم انتقام از هم گذرانیدند . باتنی محمد خان باونی محمد سلطان بجانب قندهار افتاد . شاه بیگ توران شد . و پاینده محمد سلطان بخد مت حضرت عرش آشیانی خان صوبه دار اینجا اورا مقید ساخته شیخ عمری که متوجه نرسد . آن پادشاه واک جاهد اورا بصحن بیگ شیع عمری که متوجه میبیل بیوک سپردند . و بتقلیب خان صوبه دار پنجاب رسانید . و بعد از یک سن در دار السلطنت قندهار نزد بیوک خان زنت . باتنی محمد خان از قندهار نزد حکومت آن ملک متمکن ساخته آمد . محمد خان اوزیر محمد حکومت باتنی محمد خان دریافت که جدش و خطبه بنام او کرد . و چون سلطان و تورسون است . پدر خود جانی به تربیت بنام خود عباس سلطان و تورسون است . پدر خود جانی خان . که به اثر مادر جانی خان اند . و محمد خان و جانی خان به خان رسی بهر گرفت . بعد از آن که بار محمد خان و جانی خان به رشت عسکری ازین پنجابی عوامی بر بستند . باتنی محمد خان بهر محمد خان رسی شدت . و چون پادشاه بهرش لبریز شد خانهای توران بولی محمد خان قندارق که از قبیل ولی محمد خان حاکم مهرانه و محمد باونی بی زبانی که بیکم از رانجامی بیوک . چون از بیوک و پادشاه بی بی بیست خان آزار پانده بودند خطبه و سکه بنام او دادند .

محمد خان مشهور به یتیم خان بن جانی خان بن یار محمد خان
 عمزاده حاجم خان والی اوزکنج اند - یار محمد خان پس از
 گرفتن طائفه اروس ولایت هشتار خان را از امالش بخله
 و استیلا بی سامان و سرانجام بماوراءالنهر آمد - مکنذر خان
 پدر عبد الله خان اورا جوان اصیل قابل دانسته دختر خود را که
 همشیره حقیقی عبد الله خان بود در حباله نکاح او در آورد - ازو
 جانی خان متولد شد - و از جانی خان پنج پسر دین محمد خان
 که از همه کلان بود - باقی محمد خان - ولی محمد خان - پاینده
 محمد سلطان - الیم سلطان - و این هر پنج برادر از قبل عبد الله
 خان دزتون و قاین می بودند - الیم سلطان درانجا درگذشت -
 و یار محمد خان که با عبد المومن خان پسر عبد الله خان که دز
 بلخ می بود پس ازان که عبد المومن خان اورا بسبب کدورتی
 ازانجا اخراج نمود بهندوستان بهشت نشان آمد - و سعادت ملازمت
 حضرت عرش آشیانی دریافته مورد عنايات پادشاهانه گشت - و پس
 از چندی مرخص شده بقندهار رفت تا ازان راه بزیارت حرمین
 شریفین بشتابد - درین اثنا عبد المومن خان در ولایت راسن به تیریکی
 از اوزبکیه که از کمین نغزین دل شکستگان ستم دیده کشاد یافته بود
 نیستی گرای شد - و در توران هرچ و مرج عظیم روی نمود -
 چنانچه هر سری سردری و هر دری درباری گشت - دین محمد
 خان با برادران خبر قتل عبد المومن خان شنیده از جائی که بود
 به هرات رسیده آنرا متصرف شد - شاه عباس بقصد پیکار اینان لشکری
 ترتیب داده بهرات آمد - چون نبرد در گرفت شکست بر اوزبکیه

هر کجا پشه به پهلوزن آید با پیل
 و معتقد خان از مهرند بدار السلطنت عتبه فلک رتبه
 و سائر پرن گیان حرم سرای حضرت جنت مکانی را از آنجا بدار الخلافه
 اکبر آباد آرند - و لشکر خان را بار سال خلعت خاصه و بخت بلند نام
 فیل از حلقه خاصه و ماده فیل با حوضه فقره بر نواخته - و چون
 از عریض وقایع نکاران کابل معروض اقدس شد که مدت مدید از عدل
 از سکنه شهر و رعایای نواحی آن هر چه درین مدت مدید از عدل
 شامل وجود کامل این نودمان ظالم گداز مظلوم گذار اندوخته بودند
 دست تعدی کشاده بندهب و غارت برده اند - از رعیت پروری و
 کرم گستری فرمان قضا توان صادر گشت که مبلغ یک لک روپیه
 از خزانه عامه کامل بصواب دید قاضی زاهد که بصلاح و دیانت
 مقبول دلهاست بیستم کشیدگان غارت دیده قسمت نمایند *

* قطعه *
 ناظران علوی و مغلی زبند جوق تو
 بجز و کرا در فراق گوهر و زریافته
 کعبه از دست تو در پیش و توانگر یافته
 بیرون تو نیست بجان فنونش متعنی - ندی از احوال نذر محمد خان
 چون تو نیست متعنی - ندی از احوال نذر محمد خان
 چون تو نیست متعنی - ندی از احوال نذر محمد خان
 چون تو نیست متعنی - ندی از احوال نذر محمد خان

و لشکر خان روز جمعه شانزدهم صبح مطابق بیست و چهار هزار سوار
 یور داخل نزهت گاه کابل گشت - اگر لشکر خان بی توقف تماشا
 می نمود هر چند به نذر محمد خان نمی رسید اما بسیاری از همسران
 او مقید و مقتول میگرددند - طالب کلیم تاربخ رخصت اوج نصرت
 استنواج بهالش اوزبکیه (لشکر فتح) یافت - هانا وقوع اینامه
 مصدق آن است که شعرا تسمیذ الرحمن اند - و زبان اینان لسان
 الغیب - سده سالار خبر مسرت اثر این فتح والا که فاتحه و توحیات
 بزرگ امت و مقدمه نصرتیای سترگ در سهند شنیده همانجا
 عنان عزیمت باز کشید - و حقیقت بدرگاه خلیف پناه عرضه داشت
 نمود - و چون این ماجرای نشاط انرا از عرضه داشت سده سالار واز
 عرایض لشکر خان و واقعه نویسان کابل و دیگر بندگان نیز بعرض
 اقدس رسید - شهنشاه حق آگاه ازین فتح دلگشا و نصرت فرحت انرا
 زبان حق گذار بشکر - و دمت زر بار بشکرانه - کشود - و جهانی را
 از نیازمندان بی نیاز گردانید - وصیت این فتح نامی باذتاب
 و نواهی رسید - و صورت این بشارت گرامی تا ادانی و افامی • قطعه •

از تو رزم ای شه واز بخت موافق نصرت

از تو عزم ای ملک واز ملک العرش ظفر

همه پوشند کفن چون تو بدوشی خفتان

همه خواهند امان چون تو بخواهی مغفر

الحق هر که با اقبال مندان کمر پیکار بندد و با بخت بلندان دمت

پرخاش کشاید جز ناکامی و بد نامی طرفی نه بندد • بیت •

مومیائی همه دانند کرا چرخ شود

(۲۱۴)

شعاری و جن گاری انتظار سپه سالار نبرده در نفع غلیم راه جلاکت
سپید نذر محمد خان از رسیدن لشکر خان بتاریک آب که دوازده گروهی
کابل است آگهی یافته دست از محاصره قلعه کابل باز داشت -
و مردم پرانگنده خود را فراهم آورده بهوش آنکه دست بردی
باشکرخان تواند نمود بموضع نگرانی نزل کرد - لشکرخان از ناسوس
جوئی و پیکار طلبی بهجرح استماع خبر پیش آمدن نذر محمد خان
بقصد جنگ صف برسدیل استعجال روان شده به پسر خود سزوارخان
و سعید خان و مبارز خان و هیله و سایر فدریان که بطریق متغلا پیش
فرستاده بود پیوست - و باستظهار اقبال اجل موعود و قضای مستوم رو
ثانی عساکر فلک ترتیب داده روانه گردید - و چون نذر محمد خان دید که
نگرانند ترتیب در نهایت دلیری و چیرگی می آید و نوکران ماهواره
لشکر فیروز در نهایت کسری و چیرگی می آید و نوکران ماهواره
خوار پیکار گذارش که در روز بی هفتادی گذشت اند - و
بسیاری از المانان غارت گردیدند - و همراهانش از هر دو طایفه
بر گرفته باو طمان مالوفه برگردیدند - و نخواهد بود سود این تجارت ناسوس و
زیاده بر هفت هزار سوار - من نچا براسه نقد رنج - دانسته روز
فایده این بضاعت نامنجم - من نچا براسه نقد رنج - دانسته روز
جمعه نهم شهر یوز دل برگزیدند - و هشت از باک و برق استعاره
نموده - و ساعات شب بر اوقات روز افزوده - و شیب و فراز مسافتی
که در یک ماه قطع کرده بودند به پنج رسید - چنانچه
از لشکریان او را ده نشینان و صد گزینان بقتل رسانیدند -

بلند آرازه گردید - و خدمت بخشیدگري و واقعه نویسمی این سپاه
 رزم خواه بدر تفویض یافت - و مردار خان و شهباز خان افغان و
 مید هنر خان و نظر بهادر خویشکی و سید عالم دانه و راجه روز
 افزون با بسیاری از امرای اخلاص کار و منصبداران جانشینان و احدیان
 و برق اندازان خوفناور نامزد این خدمت گشتند - و هر یکی از
 امرا در خور حالت و منزلت بخلعت و اسب و فیل نوازش
 یافت - صحبلا بیست هزار سوار بگوشمال اوزبکیه و سرانجام مهنام
 صوبه کابل سواهی عسکری که با لشکرخان صوبه دارکابل پیش رفته
 بود با خانخانان معین شد - لشکرخان در افزای راه خبر آمدن
 نذر محمد خان شنیده بادل اخلاص ائین و همت کارگزین بمرعت
 تمام روانه دنع حشر هنریمت اثر اوزبکیه گشت - و به پشاور رهیده
 پسر خود سزوار خان را با جمعی از بندهای پادشاهی که درانجا
 می بودند برسم منقلا روانه پیش گردانید - و ظفر خان را چون
 حکم شده بود که تا فرو نشستن غبار فتنه اوزبک دران صوبه بکوسک
 لشکر فیروزی قیام نماید نیز با تابینان پدرش پیشتر فرستاد - و خود
 با جمعیت شایسته از عقب روان شد - و از چار باغ جلال آباد که
 اکثر تعیناتیان کابل مثل سعید خان و مبارز خان و دیگر بندها که
 قبل ازین همراه ظفر خان بودند درانجا چشم در راه کوسک درگاهي
 داشتند کوچ کرده به نیمه رسید - و با آنکه اعیان لشکر در توقف
 مبالغه نمودند عنان باز نکشیده بکندمک رفت - و برای بعضی
 مصالح در رزم مقام کرده از انجا کوچ نمود - و از راه انچرک که غیر
 متعارف است هشت کوه پیش رفته منزل کرد - و از اخلاص

می پیسوند - و چون ملچارها بگذار خندق رسید و دمد سها بو
 انداختند میو موسی مشهور بمیرگل از تابینان خواجۀ ابو الحسن
 با گروه پیکر پنوۀ احدیان از قلعه برآمده بر ملچار محمد باقی بی
 قلماق دوید - و جمعی را بار گران سر از دوش بلا آغوش بر گرفته
 بسبک باری بادیه پیمای عدم گردانید - و سر کوب شان بخاک
 برابر ساخت - و با دوازده ناموس پرست به گلگونۀ زخم رخسار
 روزگار خود بیاراست - و قاسم مہاکہ لشکر خصم دایرہ محاصرتنگ داشت از
 فیروزی گفت - و کوشش را روز بازار گرم بود - با آنکہ درین نزدیکی
 هر دو جانت کشش بجلوس مقدس خدایگانی پایہ آمهانی گرفته بود -
 اورنگ جهانبنی مسالک و متفرقات مسالک وسعت آباد هندوستان بر وفق
 و اشتدات مسالک و التمساق نیافته - بمچرد اطلاع این سرگذشت از حمیت مکانہ
 دل خواہ انتظام و التمساق نیافته - خاقان زمین و زمان از حمیت مکانہ
 متصدیان مہمات صوبہ کابل - خاقان زمین و زمان از حمیت مکانہ
 وغیرت بادشاهانہ اندیشہ شورش اوساط ملک را بدل توکل منزل راہ
 ندادہ - پانزہم فی القعدہ مطابق بیست و دوم تیر مہ مہابت خان
 خاندانان سپہ سالار را بعدایت خلعت خاصہ با زین مطلا و فیل از حلقہ
 انداختہ با یواق نقرہ و مادہ فیل سر بلندی گردانیدہ بجہت مدافعت
 انداختہ با یواق نقرہ و مادہ فیل سر بلندی گردانیدہ بجہت مدافعت
 انداختہ با یواق نقرہ و مادہ فیل سر بلندی گردانیدہ بجہت مدافعت

و عسکر ظلمت اثر شب مانند اعدای این دولت خدا داد رو به رویه
 نهاد - جهالت کیدشان باطل اندیش از جای خود کوچ کرده در دور
 قلعه فرود آمدند - نذر محمد خان و عبد العزيز در خانه عبد الرحمن
 بیگ تیرانی که شمال قلعه است - و پلنگتوش بی اتالیق داداری
 در مقبره خان دوران که شرقی قلعه است مکانی دروازه دهلی
 و عبد الرحمن دیوان بیگی در مدرسه خواجه عبدالحق که شمالی
 قلعه است پهلوی دولت خانه قدیم - و کاشغری سلطان برن نذر محمد
 خان در کلمه که جنوبی قلعه است - منازل گزیدند - و از هر جانب
 ملچارها آغاز نهادند - بدین تفصیل ملچار پلنگتوش داداری دروازه
 دهلی ملچار عبد العزيز عبد الرحمن اتالیق دروازه آهنی - ملچار محمد
 باقی بی قلماق طرف شیخ طوئس - ملچار باقی دیوان بیگی
 و وقاص حاجی ایسک آقا باشی و نذر پروانچی و نظر جوهره اقاشی و
 حق نظر توپچی باشی میان دروازه دهلی و دروازه آهنی - ملچار
 کاشغری سلطان و منصور حاجی و ترسون میرزای مختصر دروازه
 خواجه خضر - ملچار جوجک بیگ حاکم ترمذ و حاجی بیگ
 برادر او رازنی با جمعی میان ملچار پلنگتوش و ملچار کاشغری
 سلطان - ملچار قباد میراخور و یاد گار بکریت میان ملچار پلنگتوش
 اتالیق و ملچار باقی دیوان بیگی - ملچار شادی بیگ پروانچی
 حاکم ده نو با مردم امام قلی خان میان ملچار عبد العزيز و ملچار
 محمد باقی بی قلماق - و از طرفین باستعمال آلات حرب و ادوات
 ضرب هنگامه جان بازی گرمی داشت - و بضرب توپ و تفنگ
 گردان لشکر فیروزی - هر روز جمعی از روشناسان اوزبیکه راه نیدستی

(110)

(۲۱۰)

را که بطن بعد بطن نواخته و سرفراخته این دوستان عرش مکن اند
جز وفاداری پیشه و غیر جانسپاری اندیشه زیست - و تا این بندگان
مروشی را که از دولت نوازش این دوستان همگی مرادات دینی و
جمع مآرب صوری و معنوی - و اقلنای بیدار رمقی باقی
و دنیوی - نموده اند از جان مستعار و حیات بیدار رمقی باقی
است با اعدای این دولت حق پسند جز مخالفت و معادات -
با بداندیشان این سلطنت بی مانند غیر انصیحة گفته میشود -
کاری دیگر نخواهد بود - به مقتضای الدین و عساکر فیروزی متأثر که درین
که پیش از آنکه انواج نصرت استنراج و بداید که ازوی تسخیر این قلعه
نزدیکی بکومک اهل قلعه میروند - و هوس گرفتن این ملک که از آسان باطله
که از آمال کافیه است - و هوس گرفتن این ملک که از آسان باطله
از سر بر آورده بملک خود و لیوان جان شکار برگردانند و بوطن رسیدن
شیرین خونخوار و دلیوان جان شکاری خواهند بود - چون ایلیچیان برگردیده
میسر شوند بدشواری و خواری خواهند بود - نذر محمد خان از حمیت نازیدها هستی
حقیقت را گزارش نمودند - نذر محمد خان از حمیت نازیدها هستی
حقیقت را گزارش نمودند - نذر محمد خان از حمیت نازیدها هستی

[illegible]

توانستند برد - و قلعه کابل که جمعی کثیر از فدویان جانسپار و وفاداران اخلاص کار به کلاعت و باسدانی آن می بردازند - و در راه خدمت گذاری خدای مجازی و خداوند حقیقی جان بازی و سراندازی را بهانه میجویند - چگونه کار پیش خواهند برد - و از آنجا که گنداوران خیر اندیش - و گردان هواکیش - این دولت ابد امتداد راه در آمد کابل از طرف غور بزد و چاریکاران بر انگروه بی شکوه بسته بودند از طریق سیاه سنگ روانه کابل شد - و چون به نواحی پمغان رسید دست تعدی و تجاوز دراز ساخت - و پلنگتوش را بقتل و غارت سکن پمغان و لندر که در دره سکونت نموده بودند و از شر این سفاک بی باک دران پناه گاه فراهم آمده تعیین نمود - و برخی از قطان انجارا که از طایفه سنییه بودند اسیر نموده اسباب و بال و نکل برای خود سرانجام داد - و از آنجا گذشته در نزدیکی کابل فرود آمد - و نوشتجات وعد و وعید و پیغامهایی امید و تهدید به بندگان پادشاهی که درخت اخلاص شان بآبیداری وفاداری بیخ و شاخ بفری و ثریا رسانیده - و ارکان شهر که طلای وفای شان بمسک از مودن کامل معیار بر آمده - مصحوب صالح ایسک اقسای و چندی دیگر از معتمدان فرستاد - و خواست که بخته کاران حقیقت اندوز را بتمویه و تلبیس از راه برد - یعقوب خان بدخشی و بالچو قلیچ داماد قلیچ خان و عبد الرحمن تربانی و معین خان بخشی و قاضی زاهد قاضی کابل که از صلحاء و پرهیزکاران است و دیگر بندگان پادشاهی و اهالی شهر در صفه بیرون دروازه دهلی فراهم آمده فرستادهارا طلبیدند - و بر مضمون مراسلات اطلاع یافته گفتند - که این فدویان

(۲۵۸)

اینان بنواحی قلعه ضحاک که بر فراز کوه واقع شده آمده باشا
خان همت بر تسخیر آن گماشتند - و پانزدهم رمضان مطابق می
یوم کردی کشیده از اطراف هجوم آوردند - از جانب آبگیر که شمالی
قلعه است عبد الرحمن بی اتالیق و عوض حاجی و قاسم حسین
و طاهر میوزای منفذ و کاشغری خواجه و جوقی - و از طرف دروازه
که شرقی است صالح کوکلتاش و حق نظر توچی پاشی و حاجم
توقسانه و جمعی - و از سمت سرکوب قلعه که جنوبی است شه نذر
میرا خور و ترسون بی و گروهی - چون عبد الرحمن بدروازه رسید
خدیج خان حارس قلعه از اخلاص راسخ و عقیدت صادق باعتماد
مناپت الهی که همواره کار ساز این دولت ابد مدت است - و اعتماد
اقبال شاهنشاهی که همیشه کام پرداز این سلطنت قدر قدرت - دل
بر جان فشانی نهاده همگی همت مصروف نبرد گردانید - و
جمعی از بهادران نامجوی اوزبکیه را بقصد توپ و تفنگ رهگرای
مقدم ساخت - بقصد انار راه گریز پیموند - پیکارگران جوانب دیگر
نیز دل بنای دانه بهزاران خواری و سرشاری بنهار فرار در آمدند
نذر محمد خان پس از آگهی از غیرت بی جا و حمیت ناسزا بر
شتران سپاه و سروران نبرد گاه زبان تهدید و توبیخ بر کشاد - و دل را
باین خوش کرده که هرگاه کابل بتصرف در آید توابع و مضامین
آن بسی محنت نرد و شدت بیکار بدست خواهد آمد و پیکار
نهاد - و بخاطر کوتاه بینش در نیامد که هرگاه چنین حشری گران
بیکار قلبی که بمحافظت این قلعه نامزد بودند کاری از پیش

موجب فوز مطالب دانسته بهوس تسخیر کابل گران لشکری از اوزبک
 تنگ چشم بوزنه روز المان صحرانشین کراز خو - فراهم آورد -
 و چون ادبانه خواری و مواد شرمساری آن مهابار گسسته شوریده نر
 سرانجام یافته بودندشان بزرگواری این سلسله سینه که پناه جای
 سلاطین والا جاده است بپشم عاقبت بین دید - و نه شوکت
 جهاندارای این خاندان رفیع مکن که زینهار گاه روزگار شکستگان بی
 دقتگاه است بخاطر جهل گوین رسانید - و نه بمنع برادر کلان ممتنع
 گشت - و از جنون جوانی و فنون نادانی هزیمت و غیروزی و ناکامی
 و بهروزی بقلت و کثرت حشم دانسته غافل از آنکه سلطنت بعنایت
 بدعایت ایندی منوط است - و دولت بحماییت بی نهایت هردمی
 مربوط - و تقدیرات زندانی مطابق ارادت سعادت‌مندان فرخنده
 روزگار - و از کمی سپاه کابل و بسیاری عسکر خرد بغرور افتاده روانه
 کابل شد - و ندانست که مد سکندر بلشکر یا جوج هرچند بسیار
 باشد رخنه نپذیرد - و ملک سلیمان بمشور هرچند بی شمار بود خلن
 نگیرد - بدرد کز (گنبر) رسیده مقرر نبود که عبد العزیز پسر کلانش
 که در غوربست با عبد الرحمن بی دیوان بنگی اتالیق او و باقی
 برادر کلان عبد الرحمن حاکم غزنین و شه نذر میراخور حاکم
 طالقان و موص حاجی بنمای حاکم غوری و قاسم حسین قوشچی
 حاکم ابیک و طاهر میرزای منعظ حاکم بغلان و صالح کولکدانش
 نذر محمد خان حاکم امام و کاشغری خراج حاکم افسرای و قریون
 بی قطدان حاکم احکمش و حق نظر توپچی باشی و جاجم توقصانه
 و جمعی دیگر برسم هراذل پیش رود - و خود از عقب روان گردید

آمدن نذر محمد خان والی بلخ و بدخشان
تسخیر کابل و برگردیدن او به هزاران
بهوس و شرمساری و نبذی از احوال
خواری کلانش امام قلیخان والی توران
او برادر

حق بین انصاف گزین داند که هر که با سبب دنیا دنیوی و
مواذ فانیة جسمانیة پایة کار و اندازة روزگار خود نشناخته هوای
کشور کشائی و تمنای ملک گیري را در سر بی مغز که هوس خانة
اماندی کذب و امال باطله است جا گرم کند - و بکلمات موهه و
مقدمات منفرجه خوش آمد گویان که در لباس دوستی کار دشمنی
بأنجام می رسانند از جا رفته نسبت باقبال بلندار و بخت بیدار
سر رشته ادب و رزی و مرتبه دانی از دست رهاشته رهگیری بی
اعتدالی و بد سگالی شوق هرائیده خسارت دید کوفتن و خبیثت
کشید نشأتین گرد

سرکشک با سرو در بستان کدو * یعنی این سر بر کشیدن همسروست
آسمان داند که از سرو و کدو * خوک کد امین سر سزای سرور است
مصدق این مقدمات حق آیات احوال نگهیده مال نذر محمد خان
برادر خوک امام قلیخان حاکم توران است - آن تیره رای غمخواره خوک
از کوتاه بینی و بد همنشینی که دو کف میزن خسران ابد و ذلالت
سرمه است وقوع حادثه ناگزیر حضرت جنت مکانی و بودن اعلام
دولت انتظام اورنگ ارای جهانبانی دران هنگام در جنبه که انصای
دکن است - بسان فتنه پژوهان فرصت جو و شورش طلبان فهاه خو

حیرم شاه مذکور سعادت آستان بوس در یافتند - چارم هر یکی از
 چندر من و بیگواندهاں پسران راجه نرنگد بیو بندیده بمنصب هزار
 ذات و ششده سوار سرافراز گردید - هفتم عبد الرحیم ولد خدا دوست
 باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب ده هزار و پانصدی ذات ولد
 هزار و پانصد سوار و بعنایت علم و تقاره - و چهار سنگه بندیده باضافه
 هزار و هشتصد سوار بمنصب ده هزار و هزار و پانصدی هزار سوار
 دامن کچنواحه از اعلی و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار
 حور بلند گردیدند - هشتم حاتله الصادات الکرام حید جلال بهاری بن
 حید محمد نبیرک پیشوای اولیا شاه عالم گجراتی از وطن مالوف
 به تهنیت خلوس مقدس آمده بشرف ملازمت چهارم سعادت بر
 افروخت - و بعنایت خلعت و انعام ده هزار روپیه مرحمت برانراخت -
 دیانت خان دامت بیداضی بخداست بخشیدگی و واقعه نویسی دکن
 در پلند گردید - نهم میرزا رحتم صفوی و دو پسر او میرزا سواد
 مخاطب به انتظامات خان و میرزا حسن از صوبه بهار آمده سعادت
 آستان بوس رسیدند - و بعنایت خلعت نوزده یافتند - از آنجا که
 همت آسمان رفعت پادشاه جم جاه بر فراغت دل و زناهی عیش
 عالمیان مصروف است خصوصاً گروهی که از حوادث روزگار و شدايد
 زمانه غدار باین حضرت خورشید منتقبت زینبهارى شده از نوزده
 اسباب عشق و جاه یاه موطن مالوف نمیکند حکم شد که بمیرزا
 که عارضه فقر من مزمن دلاوی کبر من او گشته از حرکت باز داشته
 است یک یک و بیست هزار روپیه مالی میداده باشند تا در
 دارالخلافه بفرایغ بال بگذرانند *

بسمت بادشاهی خردی از گردار نگره‌ده و اطوار ناپسندیده ندانست
 کشیده بدست و نیز غرابت و بیهوشی که درین درگاه خلیق پیدا قوی
 ترین ذرایع بخشش و بخشایش است بدرگاه عرش جده آمده تبارک
 بخت بتقبیل امتان کیوان مکان برافراخت - اعلیٰ حضرت مغفوت تصدیقات
 را از مکملات مراسم جهانداري و مژمعات مکارم فرمان گذاری دانسته
 از جرایم او انحصار نموده او را بخلعت و منصب چار هزاري ذات
 وسه هزار سوار هرافرز گردانیدند - بل از زندگانی تازه آمدن از بخشیدند
 تا بیداموزند شاهانی که زر بخشند و سیم

رم جان بخشیدن از خاقان دین مجرم نواز

در از دهم شوال خواجه ابو الحسن تبریزی که بخدمت دیوانی
 حضرت جنت مکنی سریند بود از ظهور آمده سعادت آستاندوس
 رسید - و بعد از خلعت و خنجر مرصع با سپهر کتاره و اسب
 با زین مطه و زین مبداهي گردید - میبازا حیدر ولد میرزا مظفر
 عقیقی از جاگیر آمده دولت کورنش دریافت - شب هژدهم بعد
 از انقضای نیمه آن چهار سنگه بندیده از قیود زانی و تبه خردی
 و شغارت ذاتی و حیده بختی فطری از درگاه خواقین پناه بوطن
 بر رفتن خویش گریخت - هر چند بحیان دولت معروض داشتند
 که اگر حکم قضا نغای عز مدور یابد آن خسروان زده را تعاقب
 نموده ماحور یا مقتول گردانیده آید - تا دیگر هیچ گونه اندیش بر
 گشته بخت بر چنین تبه کاری جرأت و جسارت ننماید - رازدان
 قضا و اصرار خوان قدر که کار هر وقت و وقت هر کار را چنانچه در
 کار خانه بداع مقدر گشته می داند فرمود - که انشاء الله تعالی

و روزی روزگار است سرشته حسن عقیدت و لطف خدمت از دست
 رفته - و راه بیوفائی و جاده معصیت گرائی سپرده - خود را
 سطرین خالص و عام و مطهر ناقص و تمام می گرداند - مصداق این
 سخن اخوان - تفاوت میان دریای روحیه است - از از فرمایگان و
 و گم نامان گرفته شورش پزوه افغانه بود - خدیو عالم خداوند بنی
 آدم - که غریب نوازی و شکسته پروری سچیۀ رضیۀ حضرت اسمان
 رتبت است آن تنگ حوصله را از نشیب ناکامی و گم نام
 نوکری مرتضی خان بر فراز کامرانی بر آورده در سلک نوئیان
 و اعتبار مصلک گردانیدند - و ازان رو که بادۀ نوازش پادشاهانه
 که سیران سرک و خداوندان خود را از جا می برد زیاده بر آنچه
 حوصلۀ تنگ و غریب تنگ او بر تابد واقع شد - و کمان تهور که
 دران چندین هزار دلی خود وزن جهالت من شریک غالب است
 عترة اسباب بد مستی و تنگ شرباعی افغانه - و اسباب نکل و موافق
 به بیوفائی و از فرزاندی بدیوانگی افغانه - و جنیر خاک بیوفائی بر
 زوال از روز بروز بغضوفی نهاده تا آنکه در حقیقی بر تارک روزگار خود ریخته
 فوق سار خود پیخته - و گرد بی گزید - و نزل خان جهان که از قبل حضرت
 از رباب سعادت صوبه دار دکن بود رفت - و بهمین کور نمکی و سفر
 نعمتی اکتفا از (جمله) اسباب مزید جهالت و ضلالت و باعث از دیان
 ماسد گشته - از (جمله) اسباب مزید جهالت و ضلالت و باعث از دیان
 تباہی و گمراهی آن تیره رای کوتاه بین گشت - درین هنگام که
 : توایم اورنگ جهانبانی بجلوس مقدس آسمانی پایه شد - آن بد

تا رسم تهنیت بود اندر جهان بعید
هر بامداد بر توجو عیدت خجسته باد

جهاندار عبادت گزار بشکوه سلیمانی و شوکت صاحب قرانی بر
شب‌دیز ماه رفتار بعید گاه رفته نماز ادا فرمودند - و در تشریف
بردن و آوردن چندان زرنگار افشاندند - که رسم آزون نیاز از جهان برافکند

* قطعه *

تا هست بر جریده ایام نام عید * تا عید طبعها را عشرت فزا شود
ایام دولتش را هر روز عید باد * عیدی کزو مراد دو عالم ادا شود
دوم شرف الدین حسین بخطاب همت خانی - و شاه بیگ
از بک که از جوانان کار دیده پیکار ورزیده است بخطاب خانی سر
بر انراختند - سیوم خواجه قاسم که در همگی ایام نیک فرجام
پادشاه زادگی ملازم رکب ظفر نصاب بود بخطاب صفدر خانی - و
لشکری ولد میرزا یوسف خان رضوی که از پیشگاه نوازش حضرت
جنت مکایی بدین خطاب سزافراز بود بخطاب صف شکن خان
بامور گشتند - پنج فیل که باقر خان نجم ثانی از اودیسسه بعنوان
پیشکش فرستاده بود بنظر کیما اثر در آمد - هرکرا در بدو فطرت
الوده طینت تیره روزگار و ناقص عیار سرشته اند - هرچند اسباب
کسروائی و سواد دولتمندی او بیشتر فراهم آید - و امتعه دنیویه که
والا همت بلند فطرت بان از جا فرود و رو بغزونی نهد - هم در سپاس
داری پروردگار بیچون و چگون و حق گذاری آفریدگار بی شبه و
نمون - منهج نا تویم بی فرمانی و محجه نا مستقیم تن آسانی
بدموده - و هم بخدای مجازی و خدارند حقیقی که باعث رواج کار

(۲۰۰)

بیست و دوم سپهر

مفتخر گشت - خطاب مرتضی خان

بشایسته بجای

بخان بهوجدارئ سرکار متکبر
حسام الدین انجورا بخلعت و خنجر سرور
و عنایت فیل و پنجاه هزار روپیه نقد بملک بقاء شده بود بصوبه دارئ

شیرخواجه که در اثنای راه تنه گری می کرد
تند سرافراز ساختند - اخلاص خان بخندست دیوانی صوبه پرهانپور
و عنایت فیل سرزند خستگان و غمگساری فلک شکستگان مصروف

تیمار دارئ روزگار خستگان و غمگساری فلک شکستگان مصروف
است درین ماه مبارک رمضان هر شب شلاله دودمان سیادت
موسوی خان صدر بستم جهان مطاع گروهی از اهل احتیاج و

استحقاق از نظر خورشید اثر گذارند - و دهکمان کسب گریزند -
سوی یومیه و مدد مدعش مبالغ می هزار روپیه نقد باینان
مرحمت شد - چون شهر سعادت به رمضان رسید - شب یک شنبه غری شوال

حاجات و اعطاء مبرات بانجام رسید - و ذی سبزو کذار ملک
مطابق پانزدهم خرداد * ع * همل عید پدید آمد از کذار ملک
صدای شان بانه از زمین به پروین رسید - و ذی سبزو کذار ملک

و مکین - صبحگاه یاد شاهزادهای بخت بیدار و امرای عالیجنابان
و دیگر خدم و حشم در بارگاه آسمان جاه فراهم آمده دیدند آرزو را بطول
آفتاب عالم آرای حضرت صاحب قرائتانی و سطوح طاعت مشغول

و در میان آن روز قوامی جهانی روشن گردیدند - و تساهات
و در میان آن روز قوامی جهانی روشن گردیدند - و تساهات
و در میان آن روز قوامی جهانی روشن گردیدند - و تساهات

و تواتر اسباب جهان کشائی و ترقی و رفاه و دولت موزائی - مناسب
 داشته - گاهی بفرح ها ننگ دل آشوب - و حادثات و احوال خاطر کوب -
 کرد کدورت بر راحت بواطن نوازات مواطن این مظاهر الطاف
 الهی می انگیزد - تا عین انکمال گروه نقصان بنده را بپذیری
 باشد - و چشم بد بین را بپذیری - لهذا در اندام آینه آینه آینه
 افعال شهنشاه دریاوش - بمن بخشش - حیاض دلهای جهانندان
 را لب ریز شادابی - و موج انگیز حیرانی داشت - هم رمضان
 مطابق بدست و بلجم اردی بهشت پادشاهزاده سلطان لطف الله
 پس از زندگی یکسال و هفت ماه از شورش کده دنیا بآرام گاه
 آخرت شناخت - خاطر خیر اندیشان دولت - و عیش هوا جوان
 ماطنت را مکدر و منقص گردانید - پادشاه حقیقت آگاه که در
 شدت و رخا تعلیم و رضا شایسته کریمه آن حضرت و ابرقبت امت
 بصوری و شکیبائی باز گشته حضرت مهد علیا را بمواظظ دل
 نشین رهنمای تسمی گشتند - بانزدهم مهابت خان خانانان سپه
 مائر بغایت خلعت خاصه و جدمهر مرصع با بهول کنار مر بر
 انراخته بجای خان جهان لودی بصاحب صوبگی و ولایت دکن و
 برار و خاندیس چهار عزت بر افراخت - و حکم شد که خان زمان
 خلف او که صوبه دار مالوه بود نیابة به نظم مهام صونجات مذکوره
 بپردازد - و صوبه مالوه از تغیر او بخان جهان مرحمت شد - هفدهم
 مهابت خان خانان جواهر گران بها و مرصع آلات و نفایس
 اقمشه برسم پیشکش بنظر کعبیا اثر در آورده - از انجمله متاع یک
 لک روپیه برای سرفرازی او شرف پذیرائی یافت - هجدهم مختار

(۱۹۸)

به علامه ای افضل خان حکم شد که صدیق خواجه ولد خواجه مرحوم
را تعزیت نموده بشرف ملازمت برساند - پس از آنکه خلف
الصدق خواجه بحضور رسید او را مشمول مراسم پادشاهانه ساخته
بخلاعت سرعزت برافراختند - مخلص الله ولد احمد بیگ خان
کابللی بخطاب افتخار خان مفتخر شد •

ولادت بان شاهزاده عالمیان سلطان دولت افرا

بعد از انقضای پنج گهری و هفت پل از شب چهارشنبه چهارم
شهر رمضان سنه هزار و سی هفت هلالی مطابق بیستم اردی
بهشت از خدر معلی سر معظم حضرت مهد علیا فرخنده کوکبی
بر سپهر خلافت طالع گشت - شهنشاه دوران دست نوال و افضل
کشوده بر روی جهانریان در آرز و نیاز بر بستند - و جشن سور و
بساط مرور مرتب و مهیو سازند - و اصحاب عمایم و استحقاق و ارباب
های فاخره سران از گردانیدند - و همگی بحضورت مهد علیا
طرب و نشاط را به پیشکش گذرانیدند - و همگی بحضورت مهد علیا
باندازه حال نذر و پیشکش خلافت بسطان دولت انرا مودوم گردیدند

رخت هستی لطف الله از وحشت کده دنیایان

سلطان لطف الله از وحشت کده دنیایان
دادار کار ساز - و آمریدگار کام پرداز - سلاطین جهان کشا و
خواقین عالم آرا را - بتواضع اولاد کامگار و تعاقب اعقاب بخت بیدار

بعده از آنکه از مذهب اعتدال منحرف یافت و زیادت و کمبود
 سعادت غزل و سی و ده نفر شاهی در این دولت - انگی - از سعادت
 ساری دنیا به تربیت آید آخرت زخمت نهایی مرگ است - گوید
 به مقتضای شفقت و دانا بدی و موزنی که ناکثر - در این دولت
 کن ملل بر صفوت کدو خاطر حق ظاهر دان - در صبر گمان است
 و رنگ کدورت بر آینه صبر بهر ظاهر خاندان جهان پرور - در این
 آن دانی اسرار کونی و بسی شغلی زمره فقهی و آفرینی - در این
 تقدیرت بسی را خیر خاص یا غلب چه آنچه در خدمت نامرئی
 عیدانی و بیانی - تحقق و عینیت - است - در این دولت
 بهار رخا و نسیم که پیشه رسیدن در آن بیانی است - در این
 درین مصیبت شریب زنا رخا ماند و خردان بود - در این
 دیدگان مشایخ کلمه گوی - و غم ز یادگان بهشتیان - در این
 خصوص حضرت جبر علی که ز غم و رنجش در آن - در این
 زهره انهرک - خیار اسم مراد خاطر دنیا برایش را - در این
 رهنمای شکبانی و عبوری گشت - رسیدن خان انصاری از دکن
 آمده سعادت آستان بوس در یافت - و بعد از علم نوا می گذارند
 بر اقراخت - اسد خان معموری از برهانپور آمده چارده فیل پیشکش
 گذرانید - هریک از چهار سنگه ولد راجه نرسنگه دیو بنذیده -
 و اهتمام خان پالعلم فیل سز آمدن از اندوخت - چون عقاب خاندان
 نبوت و ولایت عید رحیم خواجه بدین بر مرضی که داشت از
 تنگدلی دنیا بوسعت آید آخرت شدت - از مهربان نوازی -
 و شریب پیروزی - که شمس کوهه این کیوان برایت است -

هادقه ارادت خواجه کلان در گوش عقیدت داشته حصول پایه
 سلطنت را از میامن توجه صوری و معنوی آن برگزیده الهی
 میدانست - درون روز فرخنده رای سنگد ولد راجه بهیم که پسر
 رانا امر سنگه است و نیمه، عبودیت خاص و عقیدت صادق از
 پیشگاه نوازش حضرت شاهنشاهی خطاب مهاراجه که اعظم
 خطاب های اوس راجپوتیه است سربلند گشته بود بتقدیل عتبه
 فلک رتبه تارک بنخت بر افراخت - خاقان قدر دان وفا داری و جان
 سپاری و خدمات پسندیده و تورات گزیده پدرش رعایت نموده
 او را با وجود خرد سالی بخلعت فاخر و سرپیچ مرصع و جمهر
 مرصع و منصب دو هزاره ذات و هزار سوار و خطاب راجگی و
 اسب و فیل و انعام بیست هزار روپیه نقد سربلند گردانیدند - صالح
 برادر زاده جعفر بیگ آصف خان بفوجداری بهر ایچ نوازش یافت -
 مرحمت خان بخشعی احدیان با فوجی ازین گروه بمالش فساد
 اندیشان آنروی آب مرخص شد - بقاضی محمد سعید شریعی
 گرهردی (ن) صاحب عادل خان حاکم بیجاپور بخلعت و فیل و نه
 هزار روپیه مرحمت شد - یاقوت خان حبشی را که از غلامی خدایوند
 خان به یافت خدایوند خان اشتهار یافته و از رشد و شجاعت مدار علیه و مشار
 الیه دولت نظام الملک که باسم بی مسماهی حکومت خرسندی دارد
 بود - و اکنون در ملک بندگان منسلک است و بمنصب پنج هزاره
 ذات و سوار میاهی - بعزایت ارسلان علم و نقاره سرافراز ساختند •

(۱۹۴)

باین خاندان بلند مکان وجه بجهت کرامت نسب و شرافت صاحب
باقوام اعز و اکرام سرفراز گردانیدند - چنانچه هرگاه سعادت
حضور می آید و خست بهلوی تخت معلی حکم نشستن میفرمودند
و باین عنایت والا از جمیع اکابر و اشراف ایران و توران و هندوستان
استیاض عظیم یافت - و چون بعد از جلوس میملت سعادت ملازمت
صاحب قران نانی بدار الخلافه اکبر آباد آمده سعادت ملازمت
اندوخت شهشاه قدر شناس که در عهد عاطفت مهش صاحب خلدان
احساب و انساب را رز بازار دیگر است بیجا هزار روبه نوازش نموده
خاصه با چار قب طلا دوزی و انعام بیجا هزار روبه حکم نشستن
بهلوی تخت مقدس عقب پادشاهانهای والا گوهر حکم نشستن
فرمودند - با آنکه حلاطین والا تمکین که مدت های مدید صاحب
حکم و خطبه بوده اند - و از حوادث رزگار غدار و نوازل چرخ ستیگار
باین درگاه ملوک پناه زینباری شده می ایستند - و چون عبد الله
خان را بساکنه سندی نقشبندییه نسبت قرابت بود خواجه التماس
مغفور تقصیرات او نمود - و پادشاه جرم بخش عذر نبوش خواجه را
به پذیرائی درخواست بخشیدند - ان تذکره السلف - گرامی خلف -
زندان رحمتیاری بخشیدند - خواجه کلان خواجه جویباری است - که بهی
مقبول درگاه باری - خواجه علی عریض بن امام جعفر صادق میرسد - از اجله
و نه واسطه بسید علی عریض است - اخلاص و اعتقاد خواندین اوزبکیه
سادات و اعز اکابر توران است - کمال است - و وجود این خاندان
باین دردمان عالی در مرتبه گرامی - عبد الله خان اوزبک والی توران
متمنالی دران دیار بهی گرامی

هر حاصلی که از دل دریا و کان رسد به
و آنچه درین ایام عشرت انتظام از پیشکش نواب مهد علیا
و پادشاهزادهای کامگار و امرای والا مقدر شرف پذیرائی یافت ده لک
روپیه بود - چون رکن السلطنت یمین الدوله شان سپاه داده پنج هزار
سوار خوش اسب و یراق از نظر خورشید اثر گذرانیده بود - و بحسب
کمیت و کیفیت پسندیده طبع دشوار پهنند خاقانی افتاد - در روز جود
افروز بر منصب آن مسند ارای بزرگی هزاری ذات و هزار سوار و
اسپه نه اسپه افزودند - که از اصل و اضافه نه هزاری ذات و نه هزار
سوار و اسپه سه اسپه باشد - و جایگزین جدید که حاصل هر سال آن پنجاه
لک روپیه است مرحمت فرمودند - در سلطنت این دودمان عرش
مکان هیچ نوبتی باین پایه گران سایه نرسید تا بدولت ملوک
دیگر چه رسد - مهابت خان خان خانان سپه سالار را با نعام و ناز
نام فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فیل سر بلند گردانیدند -
درین روز منسرت امرا که تاریخ روز نامه دلکشائی و کامرانی است
آنچه از جلال عواطف پادشاهانه و نبایل مرام ملکانه بروی
کار آمد - بخشیدن جرایم عبد الله خان است - و رهائی یافتن او از
زندان - بذریعه درخواست قدوس ارباب عفو و صفای امور اصحاب
معرفت و تقی عبد الرحیم خواجه - آن سلاله سلسله نبویه نقاره طبقه
علیه نقش بندیده از قبل امام قلی خان والی توران نزد پادشاه
غفران پناه حضرت جنبت مکانی انار الله بزهانه بر رسم رسالت آمده
در دار السلطنت لاهور احراز سعادت ملازمت نموده بود - آن حضرت
چه از رهگذر نسبت قدم اخلاص و دعا گوئی این سلسله سامیه

